

Tengernek Csillaga

Mária korszakának lapja

2021. márc.–ápr.
XXVI/2. szám

Ára: 350,- Ft

A sasvári Pieta kegykép másolata

Mennyország napsugara

Ó, Mária,
szép, mint a Hold,
sugárzó, mint a Nap,
akinek arcát nézik a boldogok,
és visszatükrözik az angyalok,
tedd, hogy mi, gyermekeid,
hasonlók legyünk hozzád!
Add, hogy lelkünk befogadja
szépséged egy sugarát,
amely az évek haladtával sem halványul el,
hanem újból felragyog az örökkévalóságban.
Ó, Mária,
a mennyország napsugara,
keltsd fel az életet mindenhol,
ahol homály takarja!
Valahányszor visszasugárzol gyermekeid arcán,
legyünk a Te fényed és izzásod visszasugárzásai!
Ó, Mária,
aki szép vagy, mint a Hold,
pompázó, mint a Nap,
erős, mint a rendezett hadsereg,
add, hogy ne a gyűlöletre támaszkodjunk,
hanem vessük magunkat a szeretet lángjába.
Amen

XII. Piusz pápa imája

XII. Piusz pápa imája

Spirituális támogatók: P. Jáki Teodóz OSB., Katona István, P. Kovács Ervin Gellért OPraem,
Regőczy István és Török József

Tartalomjegyzék

Szűz Mária az Újszövetségben (14.) – V. Az Édesanya (folytatás).....	1
Karácsony a Csókay családban	4
Az Alaptörvény elérte az egyetlen alaptörvényt: Isten örök határozatát	9
A 2020. december 21-i nagy égi együttállás és a betlehemi csillag.....	12
Menj Isten elé.....	24
Viganó érsek: Ezek az emberek, eladták a lelküket a Sátánnak	25
Szent József, a jegyes	29
Szent József lelki életének alakulása.....	31
Meghagyta őket örömben.....	33
Egy várható esemény 2021. március 6-án.....	35
Az Eucharisztikus Világkongresszusra készülve	
Szederkényi László: Az eucharisztikus lelkület	36
Mária-kegyhelyek	
Sásvári Fájdalmas Anya	39
Mária kicsinyei	
Fájdalmas szenvedése megújul	40
Minden sír mellett	42
Az új idők Húsvétja	43
Rózsafüzér	
Hívjatok segítségül minden szentet!	46

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcsillaga.hu

E-mail: info@tengernekcsillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel,
javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: Gebauer Gergő

A hátsó borítón: Madre della Divina
Provvidenza – Róma

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megren-
delhető a Stella Maris Alapítvány postafiók
címén, illetve e-mailen és megvásárolható a
templomokban vagy Budapest V., Ferenciek
terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem kül-
dünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Szűz Mária az Újszövetségben (14.)

V. Az Édesanya (folytatás)

Karácsony: Mária Isten Anyja (folytatás)

A pásztorok imádása

„Azon a vidéken pásztorok tanyáztak kinn a szabadban és éjszaka őrizték a nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala és az Úr dicsősége beragyogta őket. Nagyon megijedtek. De az angyal bátorította őket: „Ne féljete! Nagy örömet hirdetek nektek és az egész népnek: Ma született az Üdvözítő Dávid városában. Ő a Messiás és az Úr. Ez a jele: Kisdedet találtak pólýába takarva és jászolba fektetve”. Hirtelen nagy mennyei sereg vette körül az angyalt. Dicséretet énekeltek az Istennek: „Dicsőség a magasságban Istennek és békekesség a földön a jóakarátú embereknek”. Miután az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így biztatták egymást: „Menjünk át Betlehembe! Hadd lássuk a történeteket, amiket az Úr híriül adott nekünk”. Odasiettek és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisdedet. Miután látták, elhíresztelték azt is, amit már előbb megtudtak a gyermekről. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok elbeszélésén Mária pedig szívébe véste szavaikat és el-elgondolkodott rajtuk. A pásztorok azután hazatértek. Dicsérték és magasztalták Istent mindazért, amit láttak és hallottak, úgy ahogy az angyal előre elmondta nekik.” (Luk 2, 8-20)

A prófétáktól megjövendölt és a választott néptől annyira várt Messiás távol a nagyvilág zajától, Betlehemben megszületett. Isten azonban gondoskodott róla, hogy a világtörténelem legnagyobb eseményéről legalább az egyszerűek és szegények személyében tudomást szerezzen a nagy világ. Először pásztorokat vezet az Istengyermek jászolához. Ők illettek legjobban az isteni Főpásztor közelébe:

*Mennyből az angyal lejött hozzátok, pásztorok,
hogy Betlehembe sietve menvén lássátok.
Istennek Fia, aki született jászolban,
Ő leszen néktek Üdvözítők valóban.
Mellette vagyon az édesanyja, Mária,
Barmok közt fekszik, jászolban nyugszik szent Fia.*

A fenséges angyaljelenéssel kapcsolatban elmélkedhetnénk az Istennek dicsőséget, a jóakarátú embernek pedig békességet hirdető angyalének értelmén, amelynek éppen az evilágiság csődjéből kiutat kereső nemzedékünkhez van különleges mondanivalója. Vagy Giottoval, Fra Angelicoval, Baroccival és dalle Nottival elmerülhetnénk a jászolban fölragyogó földöntúli Fényesség szemléletébe amely Szent János szerint éppen azért gyulladt ki ezen a földtekén, hogy minden embert megvilágítson és az advent sötétségéből az Újszövetség világosságba vezessen: „Mert az emberek ott tévelygenek, ahol a Te égi fényed nem vezérli őket”. Karácsonnyal beköszöntött az új, krisztusi korszak, amelyben a sátán ingoványba vezető lidércfénye helyett Krisztus, a világ világossága ragyog: „Én vagyok a világ világossága. Aki engem követ, nem jár sötétben...”

Mi most mégis inkább a Szűzanyára vonatkozó megjegyzésnek szenteljük figyelmünket: „Mária pedig szívébevéste szavaikat és el-elgondolkodott rajtuk”. Majdnem szó szerint ugyanezt találjuk annál a jelenetnél, amikor Mária megtalálja Jézust a templomban. Nem minden ok nélkül említi meg az evangélista, hogy a Szűzanya jól megjegyezte az eseményeket, jól emlékeztetébe véste, sokszor felidézte és át-átelmélkedte azokat. Mindenesetre e megjegyzéssel Szent Lukács hivatkozik az evangéliumi történet ezen részletének forrására: a Szűzanyára, ahogyan Fouard, Plummer és Vigouroux is állítják.

De ezen túlmenően ez a megjegyzés azt is elárulja, hogy a Szűzanya Karácsony éjszakáján sok mindenre rájött, amit eddig nem tudott, vagy csak sejtett. Szűz Mária a pásztorok szavait összevetette, összeegyeztette mindazzal, amit ő is látott. Különösen azt a sok ellentétet, paradoxont, amit tapasztalt: világrajöttekor nem jut hely Betlehemben annak, aki az egész föld Ura; egyszerű jászolbölcső az első nyugóhelye, holott Isten Fia; elsősorban nem Augustusznak, nem Heródesnek, nem Ouiriniusznak és nem a főpaprak jelentik az angyalok a nagy eseményt, hanem az egyszerű pásztoroknak, stb. Azt már tudta Gábor angyal közléséből Szűz Mária, hogy gyermeke Isten Fia, Dávid trónjának örököse, örök király. De azt nem tudta, hogyan valósul meg mindez. Isten „tövérről-hegyére” nem közölte vele a megvalósulás részleteit. A Szűzanya állandóan elmélkedve a megtörténten, elmélyül az örök isteni terv megismerésében, jobban meglátja az összefüggéseket, világosabbá és érthetőbbé válik így előtte tulajdon hivatása és feladata is. Az evangélista megjegyzése nyomán tehát bepillantunk Szűz Mária szemlélődő, Istenbe elmerülő lelkületébe. Állandó elmélkedéssel keresi az Úr fenséges, szent akaratát, hogy annak teljesülését az Úr szolgálóleányként a legtökéletesebben tudja előmozdítani.

Jézus bemutatása a templomban

„Amikor elteltek a mózesi törvényben megszabott tisztulás napjai, Jeruzsálembé vitték, hogy bemutassák az Úrnak. Így parancsolja ugyanis az Úr törvénye: „Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve.” Be akarták mutatni az Úr törvényében előírt áldozatot is: „Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát”. (Luk 2, 22-24)

Jézus születése után a Szentcsalád eleget tesz két ószövetségi törvény előírásának: az elsőszülött bemutatásának és Szűz Mária tisztulásának. A törvény iránt való engedelmesség példaadásán túl sokkal mélyebb jelentése van ennek az eseménynek.

A megváltás offertoriuma

Izrael az egyiptomi rabságból való csodás megszabadulása emlékére minden elsőszülöttjét az Úr tulajdonának tekintette. A Kivonulás könyve (13,2) tartalmazza a törvényt: „Nekem szentelj minden elsőszülöttet, mely méhet nyit Izrael fiainál, akár ember, akár barom, mert az enyém valamennyi”. Az okát is megmondja: „Ha pedig majd fiad maholnap megkérdez téged, mondván: Mire való ez? – feleld neki: Erős kézzel hozott ki minket az Úr Egyiptom földéről, a rabszolgaság házából; amikor ugyanis a fáraó megátalkodott s nem akart elengedni minket, megölt az Úr minden elsőszülöttet Egyiptom földén, az ember elsőszülöttétől a barom első fajzatáig. Ezért áldozok minden hímet, mely méhet nyit, az Úrnak s ezért váltok meg fiaim közül minden elsőszülöttet. Legyen tehát ez jelként a kezedben s emlékeztető jelvényként a szemed előtt, mert erős kézzel hozott ki minket az Úr Egyiptomból.” Később ez a rendelkezés megváltozott: az Úr nem kívánta többé az elsőszülötteket szolgálatára, hanem helyettük Lévi törzsére bízta ezt, ahogyan a Num. (8,16) erről tudósít.

Amikor a templomban a Szűzanya Istennek szenteli elsőszülöttjét, akkor nem a többi izraelbeli anyák jelképes felajánlását végzi. Számára nem emlékeztető szertartást jelentett ez csupán, hanem valóságos Istennek szentelést, felajánlást. Már Gábor angyal tudtára adta, hogy a születendő „szent” lesz, vagyis olyan, aki a törvény értelmében Istené. Jézus Krisztus teljesen az Istené. Az Atya az emberi nem megváltására küldte, s ez a megváltás saját életének feláldozásában, kereszthalálában éri el beteljesülését. Krisztusnak, a minden teremtményt megelőző elsőszülöttnak Istennek szentelése tehát erre irányul. A kereszthalálat offertoriuma ez. Ez a szertartás az egyiptomból való menekülés, a Paszka-kivonulás emlékezte, állandó figyelmeztetés a választott népnek az egyiptomi rabságból való megszabadulására. Most ez itt mély értel-

met nyer: Krisztusban az igazi elsőszülött jelent meg, akire mindez valójában vonatkozott és akiben most végleg beteljesül: Jézus Krisztus teljesen az Istené, áldozat az Úr előtt a világ bűneiért. Jézus, az igazi elsőszülött, az igazi Húsvétot hozza, de nem egy népnek, hanem az egész világnak. Az igazi megváltást, megszabadulást a sátán, az emberiség örök ellenségének szolgaságából. A régi húsvét emléke előre jelezte az új, örök húsvétot. Az, Úr elfogadta a felajánlást Mária öléből, mint a legszentebb oltárról. A Szűzanya sajátját adja ebben az áldozatban: Jézus Krisztus végeredményben az ő Fia. Ezért szerepel Krisztus személyes önfelajánlása mellett az Atya akaratából társfelajánlóként s kíséri végig megváltói tevékenységében társmegváltóként. Olyan szépen elmélkedik Prohászkaék erről a fenséges jelenetről! Hallgassuk meg: „Annyi anya ment föl arra a szent hegyre Ábrahám nyomában, de mindegyik megváltotta gyermekét s azon biztató öntudattal tért haza: gyermekem, enyém vagy. Csak egy anya találtatott, aki nem volt oly szerencsés, kitől Isten a bemutatást elfogadta úgy, hogy annak a gyermeknek életét kívánta. Anya, aki úgy látszik, nem talált irgalmat, aki úgy látszik, ki volt szemelve, hogy megfizessen valamennyiért, s hogy ránehezdedjék az Úr keze, s ez az anya nem a legrosszabb, nem a leghitványabb, nem a legnemtelenebb volt, hanem a legszebb, a legédesebb, a legnemesebb: a boldogságos Szűz Mária. Miért? Mert ha áldozatot hozni minden léleknek ékessége és szépsége, nagy áldozatokat csak nagy lelkek képesek hozni: a legnagyobb áldozatot a legszebb lélek hozhatta.”

(Mihályi Gilbert O.PRAEM.: Szűz Mária az Újszövetségben, 1954., Anonymus, Róma, 127-132.o.)

Karácsony a Csókay családban

Advent elején az otthonában kerestük fel Csókay András idegsebész professzort, akinek ezúttal nem a hivatásával kapcsolatban tettünk fel kérdéseket. A karácsonyról érdeklődtünk, arról, hogyan éli meg az ünnepet. Csatlakozott a beszélgetéshez felesége, Altay Daniella, de a háttérben jelen volt a kilencvennégy éves édesanyja, és néha betoppantak a gyerekek, és benéztek a nappaliba a kutyák is.

– **Mit jelent Önnek a karácsony?**

– A megtérésem óta nekem az a fontos a karácsonyban, megéljük-e, hogy Jézus köztünk van, bennünk van. A Jóisten annyira szeret minket, hogy napon-ta huszonnégy órát akar velünk tölteni. Szenzációs ötlet, hogy a megtestesülés egy ártatlan kisgyermekben történik, mert az újszülöttet a legkönnyebb befo-

gadni. Ha Jézus felnőttként jön el közénk, vele szemben lennének fenntartásaink.

Óriási lehetőség az emberiségnek, hogy kisbabaként érkezik hozzá a Szentháromság Egy Isten, mert így be tudjuk fogadni, és valóban bennünk élhet.

Isten álmunkban is szólhat hozzánk, ahogy Józsefhez szólt. Hozzám a meghalt kisfiam szólt. Mentem álmomban a villamoson egy városban, lehetett akár Budapest is, a gyermekünk ott ült egy domboldalon, és integetett, hogy „Helló, papa, jól vagyok!” Gyorsan leszálltam a villamosról, futottam visszafelé, de mire odaértem, már nem találtam őt. Figyelni kell az álmokra. József is álmában kapta az üzenetet, hogy vigyázzon a Szűzanyára.

– **Ha visszaemlékezik a gyermekkorára, milyen karácsonyi emlék jut az eszébe?**

– A legkedvesebb karácsonyaim azok voltak, amikor elmentünk Mosonmagyaróvárra. A szüleim onnan származnak, és akkor még éltek a nagyszülők. A templom mellett laktak. Angyal jött a karácsonyfához szép csilingeléssel. Hagyományos katolikus karácsonyok voltak ezek, a Mennyből az angyalt, a Stille Nachtot énekeltük.

– **Mik a kedvenc karácsonyi dalai?**

– Most gyújtottuk az első adventi gyertyát, inentől kezdve végre hallgathatjuk a karácsonyi zenéket, amire egész évben vágyom, de a gyerekeim mindig finoman leintenek, hogy nem most van ennek az ideje. Johnny Cashnek is volt egy szép karácsonyi lemeze, egy időben azt hallgattuk.

– **Az 1998. decemberi megtérése után hogyan változott itthon az ünnep?**

– Igen, ez huszonkét éve volt, úgyhogy huszonkét éves leszek, mert onnantól számítom az életkorom. Rögtön utána következett egy nagyszerű karácsony. A legnagyobb fájdalomunk előtte az volt, hogy majdnem tönkrement a gyönyörű szép házasságunk, ami egy diákszerelemből bontakozott ki, de azt kell mondanom, mégiscsak olyan pogány keresztény szerelem volt. Fordulat jött akkor decemberben:

a feleségemmel mindketten átéreztük azt a csodás misztériumot, hogy ha itt van közöttünk Jézus, akkor tényleg van örök szerelem.

És ez most is így van. Hatvanöt éves vagyok, ő meg hatvanhárom, de ugyanígy lesz kilencvenéves korunkban is. Ha Jézus nincs ott a házassokkal, ember legyen a talpán, aki nemhogy az örök szerelmet, de akár az örök szeretetet is meg tudja őrizni.

Mindennap fel kell fedezni a másikban Isten arcát, és akkor örökké szerelmes vagyok belé.

Most is, ahogy ott ül. De magamban is fel kell fedeznem Isten arcát. És ez úgy lehetséges, ha nemcsak vasárnap találkozom vele a misén, hanem a nap huszonegy órájában.

Az a megtérés utáni karácsony nagy boldogság volt mindkettőnknek. Utána Daniella várandós is lett a kislányunkkal. Ő a negyedik gyerek, utána jött Marci. A kislányunk pecsétet nyomott a majdnem tönkrement szerelmünkre.

– **Van itt egy olyan családi karácsonyi fotó, ami azután készült, hogy Marci tízévesen meghalt. Egy interjúban említette, hogy ezen a képen már tudnak mosolyogni.**

– Igen, mosolyog itt mindenki, apu is, anyu is; én még egy kicsit „nyelem a békát”. Akkortól tudtam újra mosolyogni, amikor felismertem, mi történik az utolsó vacsora termében. Ez másfél évvel a kicsi halála után volt, húsvétkor. Jézus a feltámadása után bement a tanítványok közé, ők pedig megölelték. Itt, ha kinéznek, ebben a medencében fulladt meg Marcika. A medence mögött van egy betonpálya, ott teniszeztünk. Hagytam győzni. „Győztem, papa! Jaj, de jó!” – mondta, és megöleltük egymást. Amikor újra láttam, ott volt a medencében, megfulladva. Az ölelés ezért fájó pont lett nekem. Sok szenvedés után döbentem rá, hogy amikor Jézus az utolsó vacsora termébe lép, és megöleli a tanítványok, nem úgy néz ki, mint nagypénteken a kereszten, mert ott egy bonctermi preparátum volt, hanem frissen, üdén, teljes fiatalságában jött közéjük a feltámadása után. Ugyanez fog történni velünk is. Én ezt a gyereket még testben meg fogom ölelni. De ha majd egyszer megölelem őt, akkor mi a probléma? Ekkor hatolt a szívemig, mit is jelent a test feltámadása, bár az értelmemmel addig is tudtam, hogy jó helyen van a gyermekünk. Természetesen ez csak kis része a mennybéli örömnél, de fontos.

– **Orvosként az élete mindennap arról szól, hogy óvja az életet, a betegek a jobb életminőségéért dolgozik. Mit jelent Önnek maga az élet?**

– Nagyon fontos, hogy az örök életünkből szinte csak pár pillanatnak felelhet meg az itt leélt, ideális esetben nyolcvan-kilencven év. A fogantatás a lelki létezésünknek is a kezdete. Onnantól az örök élet felé megyünk, vándorok vagyunk. Ha ebben a kontextusban szemléljük az életet, nem történik semmi baj, ha elmegyünk innen a földről.

Minden félelmünk, például a Covid-vírustól való is, tulajdonképpen az elmúlástól való félelemből ered. Nem kell félnünk az elmúlástól. Ez a legnagyobb üzenete a megtestesülésnek és a kereszthalálnak, ami elvezetett a feltámadáshoz.

Jézus kéréseit és a tízparancsolatot át lehet alakítani szeretetparancssá, boldogságmondássá: boldogok, akik nem lopnak, nem paráználkodnak, nem

ölnek, mert így öröm a földi életük. Az Istent szeretőknél minden a javukra válik. Még az is, hogy a tízéves kicsi gyermekük elmegy innen.

Kell szenvedni, de az is a javamra válik. A Covid is a javamra válik. Minden a javunkra válik, ha Istent szeretjük.

Ő sokkal jobban szeret minket, mint ahogy mi tudjuk szeretni magunkat vagy egymást a házasságban. Ha ezt elfelejtjük, akkor dráma az öregkor, a betegség.

– **Keresztényként tudjuk, hogy Jézus megtestesült értünk és megváltott minket. De mintha nem tudatosulna bennünk, hogy mit jelent ez a saját életünkre vonatkoztatva. Hogyan, mitől tudunk erre ráébredni?**

– Az egyik a bűnbánat, a tékozló fiú megtérése. A másik, amikor egy ártatlanul ránk zuhant nagy szenvedés ér bennünket, és akkora kiüresedésbe jutunk, úgy behullunk egy szakadékba, hogy ott egy pillanat alatt szívbéli istentapasztalatunk lesz. A harmadik: az ima, a böjt, az ima...

– **Térjünk vissza a karácsonyra. Hogyan ünnepelnek szenteste?**

– Teljesen úgy, ahogyan meg van írva a Móra Ferenc-könyvekben. Főnn vannak az emeleten a kicsik, itt lenn sötét van, megszólal a csengettyű, mire lejövünk. Én abba az ócska, régi magnóba beteszem a Csendes éjt, aztán elénekeljük a Mennyből az angyalt, elmondjuk a Miatyánkot, és az egyik vállalkozó szellemű gyerek felolvasson egy bibliai részt. Az ajándékot odatesszük a fa alá, kis névjegyekkel.

Szerintem még mindig túl sok az ajándék, nem a kis betlehemi jászolon van a hangsúly. Pedig a mi jászolunk már kilencvenéves.

Amikor anyu kicsi volt, akkor is ez volt a fa alatt. Szenteste a nagyfiaink is át szoktak jönni, mind a négy gyerek itt van a két unokámmal.

Amíg nem voltunk mélyebben megtért keresztények, addig sajnos nálunk is tombolt az ajándékozási láz. Van ilyenkor valami vásárlási-ajándékozási kényszer, főleg a gyerekekben. Daniella is nagyon szeret ajándékozni. Én huszonekét éve mindig spirituális könyvet veszek a gyerekeknek, de volt, hogy elfelejtették hazavinni. Múltkor viccesen odaadtam újra, benne volt a tavalyi karácsonyi üdvözet. Elfelejtették elvinni, akkor most megint megkapod!

– **Ki szokott főzni karácsonykor? Mindent Daniella készít? Vagy van valami, amit esetleg Ön?**

– Nem, nem! Az én főzőtőmmel vigyázni kell! Csak lecsót tudok főzni. Egyszer sütöttek a gyerekek kacsát, de úgy elégették, hogy szendarabok voltak benne. Azért nekem is vannak feladataim, például a karácsonyfa-vásárlás. Mindig az első fenyőt veszem meg, amit meglátok. Daniellával 24-én délután díszítjük fel. Most az unokák miatt korábban fogjuk, mert ők mennek a másik nagymamához is.

– **Szenteste mi a menü?**

Altay Daniella: Mindig van borleves. Az egy nagyon nagy finomság! Fele száraz bor, fele víz, és sok tojássárgája kell hozzá. Narancshéjjal, citromhéjjal, szegfűszeggel lehet ízesíteni. Ezt eszünk, meg halat, és az egyik gyermekünk miatt rántott húst is sütünk. Amióta élek, azóta ez a menü szenteste. Bejglit mindig a nagyszülők csináltak. A gyerekek nem nagyon kedvelik, se a mákosat, se a diósat, de a hagyomány miatt mi is szoktunk sütni, ha már hatvanöt éven át mindig így volt. A zserbót szereti mindenki. András anyukája bevezette a sós mandulát, azt elvárják a gyerekek is.

– **Milyen Önöknél az adventi készülék?**

A. D.: – Szerintem a legszebb szokás az angyalkázás. Advent első napján mindenki húz egy nevet, és titokban tartja. Az advent ideje alatt aztán az illetőnek apró meglepetéseket szerez: kipucolja a cipőjét, beágyazza az ágját. Ezek azok a nem anyagi természetű dolgok, amikkel óriási örömet lehet okozni. Mindenkinek van a hétköznapijában olyasmi, ami számára nyűg, amit nem szeret. A másik ezt észreveszi, és kisegíti, de úgy, hogy nem derül ki, ki volt az. Ezek óriási izgalmak! Úgy lehet örülni ezeknek! Az angyalkázásban minden családtag benne volt, bár a fiúk ezt egy kicsit lazábbra vették.

Csókay András: A rorátéba a kicsiket is be lehetett vonni. A kislányom például tizenhat évesen megnyerte a rorátébajnokságot, és erre nagyon büszkék voltunk. Én nem tudok olyan sokszor elmenni, mert reggel nincs annyira korai mise, ami nekem jó lenne, így este járok. Amikor a Városmajorban dolgoztam, 6-ra mentem rorátéra, aztán 7-re a kórházba. Esténként van közös családi gyertyagyújtásunk. Vacsoránál együtt vagyunk, közösen imádkozunk, vasárnap pedig az ebédnél gyújtjuk meg a gyertyákat.

– **Ilyenkor kötött imádságot mondanak vagy valamilyen szabad imát is?**

Cs. A.: Nem tudunk jól szabad imát mondani, csak magunkban. Így nem szoktuk meg azt, hogy vacsoránál, ebédnél így imádkozunk. Néha azért belefűzünk egy-egy mondatot az imádságba.

A. D.: A gyerekek szerintem tudnak. Marci halála után nagyon megnyitunk az égiek felé, versekben is megnyilvánultak a gyerekek, és szinte minden versük imádság volt. Még az is írt ilyet, aki irodalomból hármast volt. A nagyfiúk akkor harminc fölött voltak, a kisebb gyerekek tizennégy és tizenkilenc évesek.

– **A karácsony születésélmény. A saját gyermekeik születésére hogyan emlékeznek vissza?**

Cs. A.: Ez nagyon nagy boldogság! Az utolsó három gyermekünk születését már végigkövethettem a szülőszobán bent lévő édesapaként. Barnuskánál, aki császárral született, elromlott a szívó, nagyon féltettem a feleségem. Én

laikus orvos vagyok ebben a tekintetben, de épp ezért még jobban félttem, mert nem értek a szakterülethez, de tudom, milyen bajok lehetnek. Nagyon aggódtam, de utána hatalmas megkönnyebbülés következett.

A. D.: Mindegyik gyermekünk születése óriási öröm volt, és mindegyik más miatt. Az első azért, mert első; a második azért, mert ő volt a leggyorsabb; a harmadik azért, mert kislányt szerettem volna, és egy nagyhajú, gyönyörű kisfiú született (császárral); a negyedik azért, mert végre kislány lett: majd el-sírtam magam, amikor még a hasamban volt, és ezt megtudtam. Az utolsónál, Marcikánál már negyvenhét éves voltam, az egész család együtt drukkolt. A gyerekek nagyok voltak már, a legidősebb huszonhárom éves. Akkorák voltak a nagyfiúk, mint mi, amikor az első született. Ma is csodálatos boldogság erre gondolni!

2020. december 26., Vámosy Erzsébet/Magyar Kurír

Az Alaptörvény elérte az egyetlen alaptörvényt: Isten örök határozatát

A mostani Alaptörvény-módosítás – amely kimondja, hogy az apa férfi és az anya nő –, megállította azt a „gigantikus, apokaliptikus káoszt, amely ránk akar zuhanni, és ami a szívünk mélyéből tör fel” – jelentette ki lapunknak adott interjújában Barsi Balázs atya. Az alkotmány kilencedik módosításának támadóiról szólva pedig úgy fogalmazott: „ebben a mélységben már nincsen ellenség. Itt az igazság ragyog.”

– **Ön fogalmazta meg korábban a „genderellenes eskü”-t. Hogyan értékel a mostani alkotmánymódosítást, amely kimondja, hogy az apa férfi és az anya nő?**

– Amikor az alkotmánymódosítás most megtörtént, akkor egy fordulathoz ért az európai gondolkodás. A görögök tettek ilyet, amikor először mondták ki a világot megismerve, hogy minden dolog azonos önmagával.

– **Miért szükséges egy ilyen triviális dolgot egyáltalán kimondani?**

– Azért, mert az ember logikája, erkölcsileg elszakadva Istentől, az erkölcselenség felé is halad. Képes mindenféle csavaros okfejtésekkel kimutatni és kimondani azt, hogy egy dolog nem azonos önmagával.

Az alkotmány most elfogadott kijelentése nem politika. Aki mégis ezt gondolja róla, az logikátlan – és valamilyen, számunkra nem érthető rossz dolgozik benne.

– **Mi következik a görögök gondolkodásából, miszerint „minden dolog azonos önmagával”?**

– Ez a kijelentés két dolgot alapoz meg. Egyrészt magát a keresztény kinyilatkoztatást: ez a világ változó, és mivel léte nincs megokolva, ezért a világ nem Isten. Másrészt a görögök gondolkodása megalapozta a természettudományokat.

Jól néznénk ki, ha például egy vírus nem lenne azonos önmagával! Hogyan lehetne akkor ellene küzdeni? Az egész természettudomány szét lenne robbantva.

– **Ez a robbanás nem történt már meg Európában...?**

– Noé korában volt ilyen káosz, mint amilyen most Európára zúdult. Nem az Isten zúdította a vízözönt az emberiségre.

Az ember a szíve belsejéből zúdította a világra a pusztító vízözönt.

Az Úr Jézus meg is magyarázza, hogy Noé napjaiban mi volt a bűn. Ettek, ittak, vettek és adtak, férjhez mentek, nősültek. No, de ebben mi a bűn? *Az a bűn, hogy csak ezek a felsorolt dolgok léteztek az ember számára, ám Istenről nem volt szó.* Ma egy istensemleges világban élünk.

Nemcsak a rossz dolgok rosszak, hanem a jók is rosszá válnak, ha elszakadnak az abszolút eredetüktől. Ebből származik a relativizmus. Ha nincs egy jóságos Teremtő, akkor a jó és a rossz azonossá válhat. Óriási szellemi zavarban élünk.

– **Hogyan lábalhat ki a világ ebből a zűrzavarból?**

– Egy Covid által okozott, hetekig tartó csönd kell ahhoz, hogy ezekbe a mélységekbe leszálljunk... Hogy ne fröcsköljünk egymásra, ne jelzőket használjunk, ne csak gazdasági, politikai és egyéb szinteken gondolkodjunk – ott egyébként kell tudni gondolkodni –, hanem a legmélyebb szinten. Éppen azért került be ez az állásfoglalás az Alaptörvényünkbe – amin talán egy korábbi nemzedék nevetett volna, hiszen miért kell valamit kimondani, ami nyilvánvaló –, hogy a nyilvánvalót látni engedje. Hogy egy csoport elfogadja a nyilvánvalót.

Anélkül, hogy azokat, akiknek ez nem nyilvánvaló, kirekesztené. Noé nem kirekesztette az emberiséget a bárkájából, hanem belementette az emberiséget.

– **Ennek az emberiség-mentésnek a része, amivel most bővült az Alaptörvény?**

– Hihetetlen dolog történt. Olyan valami, ami a görögöknél történt meg először. Viszont ez a tény azt mutatja, hogy ez a gigantikus, apokaliptikus káosz, ami ránk akar zuhanni, és ami a szívünk mélyéből tör fel, ez most egy akadályba ütközött. Ez a pont olyan világosság, amelyet nem lehet megsemmisíteni. Gyűlölni persze lehet, különböző szinteken támadni lehet – de a nyilvánvaló-

ságát megszüntetni nem lehetséges. Olyan mélyre ment a törvényhozás, hogy már nem is valakik, és nem is valamilyen ideológia ellen lett ez kimondva – még ha azért is lett kimondva –, mert **ebben a mélységben már nincs ellenség. Itt az igazság ragyog.**

– **Ezek szerint az ember képes megmenekülni az apokaliptikus káosz-ból?**

– Érdekes, hogy az ember leronthatatlan. Nem igaz, hogy az ősbűnnel teljesen megromlott az ember!

Van „áteredő jóság” is. Ez azt jelenti, hogy maga az ember leronthatatlan.

Sokan áldozatai lehetnek saját maguk tévelygéseiknek, döntéseiknek, de maga az ember leronthatatlan, mert az Atyaisten Krisztusban, az emberré lett második isteni személyben teremtett bennünket. És ezt a képmásiságot nem veszítettük el. Ezért Jézus mint megváltónk és mint az isteni igazság kinyilatkoztatója tudott szólni a bűnbeesett emberhez és meg tudta menteni.

Karácsony előtt, ezekben a sötét éjszakákban – amelyekbe a betegségem is belevisz –, megtapasztaljuk, mit jelent a sötétség. A Szent László Kórházban, miközben kezelték a vírusfertőzés miatt, éjszaka virrasztva, megláttam a fényes Hajnalcsillagot. Azt mondja *Szent Bernát*: „Respice stellam, voca Mariam!”, vagyis „nézd a csillagot, és hívd Máriát”. Máriát, aki az Isten anyja. Egy nő. Mellé állítja Isten Szent Józsefet, aki nem biológiai apja Jézusnak, hanem jobban apja, mint a mi biológiai apánk, mert közvetlenül Isten rendeli mellé.

Most, amikor beletekintünk a betlehemi jászolba, még jobban megerősítve látjuk ezt az „Alaptörvény-módosítást”. Amely tulajdonképpen nem Alaptörvény-módosítás lett – hanem az Alaptörvény itt elérte az egyetlen alaptörvényt: Isten örök határozatát.

(vasárnap.hu, Gábel András/2020. 12. 16.)

A 2020. december 21-i nagy égi együttállás és a betlehemi csillag

„*Jelek lesznek a Napban, a Holdban és a csillagokban.*”

„*Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjétek fel és emeljétek fel a fejéteket, mert közel van a ti megváltástok.*” (Luk 21, 25-28)

A nagykonjunkció

A csillagászati jelenségek iránt érdeklődők figyelmét bizonyára nem kerülte el a 2020-as esztendő végének égi eseménye, a Jupiter és a Szaturnusz együttállása, vagy más szóval a „nagykonjunkció”. A „konjunkció” szó jelentése „összszakcsolódás”, a csillagászatban pedig két bolygó látszólagos találkozását jelenti, amikor a különböző gyorsasággal haladó fénypontok egymást égi pályájukon utoléri, és néhány nap erejéig egymás közvetlen közelében világítanak. Ezek közül is kiemelkedő jelentőséget szokás tulajdonítani Naprendszerünk két távoli óriása, a Jupiter és a Szaturnusz találkozásának az égen, ami a két bolygó lassú keringési ideje miatt csak ritka időközönként, nagyjából 20 évenként történik meg, és a Nap esetleges közelsége miatt akkor sem biztos, hogy látható számunkra.¹

A 2020-as nagykonjunkciót viszont különlegessé tette időpontja is, december 21-e, ami karácsony ünnepének közvetlen közelébe esett. Mindez sokak számára idézte föl a betlehemi csillag bibliai történetét, ami a napkeleti bölcseket Jézus születésének helyére elvezette. Fölmerülhet a kérdés, hogy vajon tényleg a 2020-ashoz hasonló égi jelenséget láthattak-e a bölcsek, mikor útnak indultak megkeresni az újszülött Messiást; illetve, ha egy efféle égi jelenségnek prófétai jelentősége lehetett a kétezer évvel ezelőtt élt emberek számára, akkor lehet-e valamiféle jelentése ennek a mostani nagykonjunkciónak a mi számunkra?

Asztrológia és keresztény hit

Ha a csillagos ég- és a földi világ eseményeinek kapcsolatát akarjuk vizsgálni, mindenképp az asztrológia érvényességének kérdésébe ütközünk. Nem üzünk-e asztrológiát és csillagjósolást akkor, amikor ezzel foglalkozunk?

1 A legutóbbi, 2000-es nagykonjunkció a Nap közelsége miatt nem volt különösebben látható (a mostani pedig sajnos egyáltalán nem volt észlelhető hazánk területéről a folyamatos felhőborítás miatt). Hasonló, észlelhető együttállás 1980-ban volt. A két bolygó ennyire közel legutóbb 1623-ban volt egymáshoz, de az sem volt észlelhető, így a legutóbbi, ennyire közeli, észlelhető együttállás 1226-ban történt.

Az asztrológia a jelenlegi teológia és egyházi kultúra számára teljesen elutasított, pogány eredetű praktikanak számít, mellyel az ember olyan titkokba próbál okkult betekintést nyerni jövőjét és sorsát illetően, amelyeket meg kéne hagynia Isten titkának. Az elutasítás másik oka az asztrológia természettudományos igazolhatatlansága és a modern rációval szembeni abszurditása. Valóban, elegendő a modern magazinok „asztrológiai” rovataira csak egy futó pillantást vetünk, hogy meggyőződhetünk róla: az ott olvasható zagyvaságok nemcsak a keresztény hittel, hanem a józan ésszel, és a jó ízléssel is homlokgyenest szemben állnak.

Ha viszont elfogadjuk, hogy a napkeleti bölcsek voltaképpen asztrológusok voltak² – hiszen az ókori csillagászat elválaszthatatlanul összefonódott abban a korban az asztrológiával –, akkor megkülönböztetést kell tennünk: az, amit ma „asztrológia” néven a nagyközönség, mint népszerű és olcsó valláspótlékot fogyaszt, csak külsőségeiben hasonlít ahhoz a tudáshoz, amivel a napkeleti bölcsek bírtak. Vagyis lehetséges, hogy a mostani, vulgáris és népszerű asztrológia egy korábbi, legitim tudás lezüllesztett és modernizált változata csupán. A bölcseket az ő csillagtudományuk magához Krisztushoz vezette el, nem pedig eltávolította tőle, mint azt a modern, divatos „ezotéria” teszi a modern emberek tömegeivel.

Ezt a feltevést megerősíti a középkori kereszténység hagyománya, ami az asztrológiával szemben nem volt ellenséges, sőt, bizonyos aspektusaiban el is fogadta azt. Ez bárki számára világossá válhat, aki egy középkori katedrálisba látogatva észreveszi az asztrológiai szimbolikát, amit a középkori építők szobrokban és színes ablakokban örökítettek meg.³

Az asztrológiának a korai keresztény kultúrába való integrálódását tanúsítja maga Aquinói Szent Tamás is (1224-1274).⁴ A nagy középkori teológus taní-

2 Sőt, ha pontosan fordítanánk a Bibliát, akkor olyan szóval kellene illetnünk őket, ami keresztény ember számára szinte *anathema*: Krisztus keleti látogatói *mágusok* voltak (görög eredetiben: *magoi*), vagyis a mágia és asztrológia forrásvidékének számító Mezopotámia, Babilónia és Perzsia vidékéről érkező „tudós emberek”.

3 A mai csillagászok hangsúlyozni szokták, hogy az ő tudományuk az *asztronómia*, nem pedig az *asztrológia*. A középkori tudományosságban a tudomány, a művészet és a szakralitás még intuitív egységet képezett, és természetes módon illeszkedett bele az asztrológia szimbólumrendszerébe. A tényekre és racionalitásra korlátozódó modern tudomány ezekkel a szimbólumokkal nem tud mit kezdeni, így az asztrológiát elutasítja, vagy legjobb esetben saját, kezdetleges előfutárát látja benne. Az egyházi felfogás mind a középkorban, mind a modern korban hozzáidomult a kor tudományosságához, így voltaképpen ugyanazért fogadta el az asztrológiát *akkor*, amiért elutasítja azt *most*.

4 *Summa Theologica*, I. q. 115., art. 4.: „...Az égitestek nem lehetnek az emberi cselekvésnek közvetlen okai, hanem csak közvetve. Az égitestek közvetlenül hatnak a testekre, de a lélek erőire nem közvetlenül, hanem esetlegesen. Tudni kell, hogy az égitestek behatásai

tása szerint „a csillagoknak nincsen közvetlen hatalmuk az emberi lélek fölött, de hatással vannak a materiális dolgokra, ideértve a testet is. Következésképpen az egek hajlamosíthatják az embereket bizonyos cselekedetekre azáltal, hogy hatnak az érzékekre – ám Szent Tamás hangsúlyozta, hogy az ember mindig szabadon hatálytalaníthatja az ilyen befolyásokat. Hozzátette azonban, hogy csak kevés ember képes ellenállni a szenvedélyeinek.”⁵

Asztrológiai szimbolika a Bibliában is jelen van: elegendő megemlíteni az Apokalipszis négy „élőlényét”, melyek Isten trónja körül vannak, arcaik pedig ökör- (vagy bika), oroszlán-, sas- és ember arcai.⁶ Ezek az angyali lények az állatöv 12 csillagjegye közül képviselnek négy sarkalatos jegyet (mai elnevezésük szerint: Bika, Oroszlán, Skorpió és Vízöntő), melyek egymással szemben állva egy égi kereszt négy csúcsát határozzák meg. A csillagvilágnak az angyalok világával való összefüggése fejeződik ki a „Seregek Ura” isteni nevében: az „égi seregek” ugyan-

---

közvetve és esetlegesen érvényesülhetnek az értelemben és az akaratban... Az emberek többsége szolgálja a szenvedélyeknek, amelyek az érzéki vágy függvényei és amelyekkel az égitestek együttműködhetnek. A bölcsek, akik az ilyen szenvedélyeknek ellen tudnak állni, ritkák; ezért van az, hogy az asztrológusok sok dologban előre megmondhatják az igazat, főleg pedig általánosságban. De nem minden esetben, mert semmi sem akadályozza meg az egyes embert abban, hogy szabad akaratával ellenálljon a szenvedélyeknek. Ezért aztán az okos asztrológusok azt mondják, hogy a bölcs uralkodik a csillagokon, de csak annyiban, amennyiben uralkodni tud a szenvedélyein.”

Summa Theologica, II., q. 9., art. 5.: „...Minden érzékelő erőt esetlegesen irányítanak az égitestek. Az akarat is kaphat indítást a csillagok sugárzásaitól, ahogy pl. valaki a hideg beálltával érzi, hogy tüzet kell raknia. Semmi sem tiltja azt állítani, hogy valaki a csillagok hatása alatt hajlamos a haragra vagy valami hasonló szenvedélyre, ahogy természetszerűleg a legtöbb ember engedelmessé válik a szenvedélyeknek, amelyeknek csak a bölcsek állnak ellen. Ezért van az, hogy a legtöbb dologban helytálló, amit az emberi cselekedetekről az égitestek járásának vizsgálata után előre megmondanak.”

5 *The History of Science and Religion in the Western Tradition. An Encyclopedia*, p. 605., idézi: Buji Ferenc: *Harmonia Universalis, Az asztrológia belső rendje*, 313. o. A könyv „Az asztrológia és a kereszténység” c. fejezetében további középkori teológusokat és szenteket is idéz, mint akiknek gondolataiban jelen volt az asztrológia valamilyen mértékű elfogadása, úgymint: Bingeni Szent Hildegárd (1098-1179); Robert Grosseteste (1175-1253); Jan van Ruusbroec (1293-1381); illetve megemlíti, hogy a híres asztrológusok közül többen is magas egyházi méltóságokat viseltek, úgy mint: Campanus de Novarra (1233-1296); Johannes Müller, *alias* Regiomontanus (1436-1476); Placidus de Titis (1603-1668).

6 Ezekiel 1,10: „Arcuk emberi archoz hasonlított, jobb felől pedig mind a négyüknek oroszlánarca volt, bal felől mind a négyüknek bikaarca volt, és ezenkívül mind a négyüknek sasarca volt.

Jelenések 4,7: Az első élőlény oroszlánhoz volt hasonló, a második bikához volt hasonló, a harmadik élőlénynek emberhez hasonló arca volt, és a negyedik élőlény repülő sashoz hasonló volt.”

úgy jelentik az angyalok seregeit, mint a csillagok seregeit is. Vagyis a bibliai világkép szerint Isten angyalai útján tartja fenn és kormányozza a földi világot, a szellemi-angyali világ történéseiről pedig a csillagok világa ad számunkra jelzést.

„Láttuk csillagát napkeleten...”

Térjünk vissza a nagykonjunktóhoz! A csillagászokat évszázadok óta foglalkoztatja a bibliai események pontos csillagászati összefüggéseinek meghatározása a modern asztronómia módszereivel, különösen pedig annak megállapítása, hogy mi is lehetett valójában a betlehemi csillag? A legelterjedtebb vélemény szerint pontosan egy nagykonjunktó, a Jupiter és a Szaturnusz korabeli együttállása indította el a bölcseket útjukon.⁷

A modern asztronómia egyik atyja, Johannes Kepler 1614-ben kiszámította, hogy ez a két bolygó egymás után háromszor is együtt állt Kr. e. 7-ben.⁸ Későbbi régészeti kutatások igazolták, hogy az akkori babiloni csillagászok megfigyelték és följegyezték ezt a háromszoros konjunktót. A jelenséget előre kiszámították és folytonos figyelemmel kísérték, de az nem igazolható, hogy pusztán ennek az eseménynek milyen jelentőséget tulajdonítottak.

Kepler óta egy másik konjunktó is a csillagászok érdeklődésébe került, mint Betlehem csillaga: Kr. e. 4-ben és 3-ban a Jupiter együtt állt a Vénusszal és a Regulus csillaggal, ami az Oroszlán csillagkép legfényesebbje. „Regulus” jelentése „Királyka” vagy „Kicsiny király”, és a babiloni-, valamint a perzsa csillagászatban is a királysággal és az uralkodókkal hozták összefüggésbe.

Még egy együttállás, pontosabban „okkultáció”, vagyis „elfedés” is fölmerült: Kr. e. 6. márciusában és áprilisában a Hold kétszer is elfedte a Jupitert a

---

7 Emellett érvel többek között Teres Ágoston S.J.: *Biblia és asztronómia* c. könyvében, valamint Ponori Thewrewk Aurél: *Csillagok a Bibliában* című könyvében. Utóbbi szerző egy későbbi zsidó hagyományra is utal, ami a Messiás születését a Jupiter és a Szaturnusz találkozásához köti a Halak csillagképben (*Csillagok a Bibliában, A betlehemi csillag*, 269. o.):

„A XII. században élt Maimonides, az egyik legkiválóbb zsidó vallásfilozófus szerint „a Messiás eljövetele akkor várható, amidőn a Jupiter és a Szaturnusz a Halak jegyében találkozik”. És amikor 1463-ban a Jupiter a Halakban (egyszeri) együttállásban volt a Szaturnusszal, a spanyol-zsidó Anarbanel kinyilvánította, hogy közeli a Messiás megjelenése, mert ez az égi jelenség annak megszületésére utal. Kepler ismerte Anarbanel írásait, és ezért is kezdett a Jupiter és a Szaturnusz egykori helyzeteivel kapcsolatos számításokba.”

8 Az egymás után háromszori konjunktó a bolygók időleges hátráló (retrográd) mozgása következtében történhet meg. Ennek oka az, hogy a keringésben lévő bolygókat mi magunk is egy keringő pontból szemléljük, amitől a bolygók néha látszólag visszafelé haladnak.

Egyébként Kepler – tévesen – úgy vélte, hogy a bolygók konjunktói nóva-csillagok megjelenését okozzák, így szerinte a Jupiter és a Szaturnusz együtt mintegy új csillagot nemzettek az égen.

Kos jegyében. Igazolható, hogy a korabeli csillagászok a Jupiter okkultációját a Kosban egy isteni jelentőségű király születésének jeleként látták.

Kr. e. 2-ben a Jupiter, a bolygók uralkodója, olyan rendkívüli közelségbe került a szerelemmel és termékenységgel társított Vénusszal, hogy egybeolvadó fényük egy ideig egyetlen „csillag” módjára ragyogott. A két bolygónak azóta sem történt ilyen közeli konjunkciója az égen. Joggal feltételezhető, hogy a keleti csillagászok úgy értelmezték ezt a jelenséget, mint egy királyfi születését, akinek később hatalmas lesz a jelentősége. Ez az esemény júniusban történt, fél évvel később pedig a Jupiter, irányt váltva az égen, egy ideig egy helyben állni látszott, Jeruzsálemből nézve pontosan Betlehem fölött. A Jupiter „megállása” éppen Kr. e. 2. december 25-én történt, ami a dátumot ilyen módon is kapcsolatba hozza Jézus születésének jelenlegi ünnepével.⁹

A betlehemi csillagot az egyházi művészetben gyakran ábrázolják üstökös-ként, és a csillagászok közt is van, aki egy üstökös megjelenését feltételezi. Egy másik elmélet szerint Kr. e. 4. február 23-án (vagy valamivel később) „nóva”, vagyis egy csillag rendkívüli kifényesedése történt a Sas csillagképben, amit korabeli kínai és koreai feljegyzések tanúsítanak, és ez lehetett a csillag, melyet „napkeleten” láttak.¹⁰

Melyik volt tehát ezek közül a Betlehemi Csillag? Nem tudjuk, csak találgatunk, a modern csillagászat által föltárt égi események közt válogatva. Valószínű azonban, hogy nem pusztán egyetlen jelenség lehetett, ami a bölcsek figyelmét fölkelte, hanem égi jelenségek sorozata, melyek évek- és hónapok során játszódtak le az éjszakai égbolton. Az viszont bizonyos, hogy a korabeli emberek többsége számára semmi feltűnő nem történt, hiszen Heródes is „pontosan meg-

---

9 Krisztus születése nem történhetett később Heródes király halálánál, hiszen a zsarnok király Máté evangéliuma szerint halálra kerestette a Szent Családot. Azonban Heródes halálának éve bizonytalan. A Kr. e. 2-es dátum a születésre akkor megfelelő, amennyiben Heródes halála Kr. e. 1-ben történt. (Hagyományos időszámításunk ugyanis néhány évet téved Krisztus születését illetően, így Krisztusnak Kr. e. pár évvel kellett születnie.) Amennyiben viszont Heródes már Kr. e. 3-ban vagy 4-ben meghalt, ahogyan egyes történészek állítják, akkor a dátum nem megfelelő.

A december 25-i időpont még ebben az esetben sem jelentheti Krisztus születésének pontos dátumát, hiszen a bölcsek több hónappal a születés után érkeztek csak meg Betlehembe, nem pedig közvetlenül a pásztorok látogatása után, ahogyan karácsonyi népszokásaink összesűritik Lukács és Máté elbeszéléseit. (Továbbá az evangéliumból nem tudjuk meg, hogy a bölcsek hányan voltak, sem azt, hogy mi volt a nevük, és biztosan nem voltak királyok. Ennek ellenére népi szokásainkat érdemes megbecsülni, de a felnőtt hithez hozzá tartozik a tényleges bibliai történeteket illető tájékozottság is.)

10 Pontosabban szupernóva-robbanás történhetett, melynek maradványa a mintegy 21.000 fényévre lévő PSR B1913+16 -jelű pulzár.

tudakolta tőlük a csillag megjelenésének idejét”.¹¹ Vagyis, még a király udvarában sem vettek észre semmi különösöt az égbolton. Betlehem csillaga, akármi is lett legyen, úgy jelent meg az égen, akárcsak az újszülött Krisztus a földön: csak az szerzett róla tudomást, aki föl tudott tekinteni az égre.

Korszakváltás

Van-e jelentősége számunkra a 2020-as nagykonjunkciónak? Jólátokba és találgatásokba ezzel kapcsolatban nem kívánunk bocsátkozni. Figyelemre méltó azonban a Kr. e. 7-ben történt és a mostani, karácsonyi nagykonjunkció égi pozíciója, ez ugyanis összefüggésben lehet a Biblia szimbolikájával.

A Kr. e. 7-es háromszori konjunkció a Halak csillagképében történt, a mostani pedig, melyre emberek milliói figyeltek fel világszerte, asztrológiailag a Vízöntő jegyének első fokán. Ez sokak számára ismerősen hangozhat, hiszen az utóbbi évtizedekben bizonyos népszerűsége tett szert a „kozmosz korszakváltás” eszméje, miszerint a Föld átlép a „Halak korszakából” a „Vízöntő korszakába”. Ennek az elképzelésnek van csillagászati alapja, mégpedig a precesszió jelensége.

Precessziónak nevezzük a Föld forgástengelyének csekély mértékű, de folyamatos elmozdulását, ami évezredek alatt a csillagos égbolt lassú elfordulását eredményezi. Ennek egyik megnyilvánulása annak a pontnak az eltolódása az égen, ahol a Nap a tavaszi napéjegyenlőségkor fölkel. Ez a „tavaszpont” nevű égi pozíció minden évben egy kicsivel arrébb található az előző évihez képest, két évezrednyi idő leforgása alatt pedig a tavaszpont az Állatöv egyik csillagképéből átvándorol egy másikba. Az asztrológiai hagyomány azt az időszakot, amíg a tavaszpont egy adott csillagjegyben tartózkodik, a csillagjegy által meghatározott világkorszaknak tekinti. A minket megelőző mintegy kétezer évben a tavaszpont a Halak csillagképében tartózkodott, ezért ez a Halak korszaka volt, és mostanában tér át a Vízöntő csillagképébe, ezért a Vízöntő világkorszaka következik. A Halak kora előtt, kb. Kr. e. 2000-ig a tavaszpont a Kos csillagképében tartózkodott, ezért ez a Kos korszaka volt, és így tovább, lassan végighaladva a zodiákus jegyein.

Mindez nem idegen a Biblia szimbólumvilágától. Az Ószövetség a Kos korszakában telt, és Ábrahám történetében olvashatjuk, hogy fia helyett egy kost áldozott fel Morija hegyén.¹² A fiú feláldozásának szándéka Krisztus áldozatát jelzi előre, aki magát adta oda, a kos és a hegy pedig az Ószövetség áldozati rendjét a Sion hegyén épült templomban. Mindez addig volt érvényben,

---

11 Máté 2,7.

12 Teremtés 22,13.

míg Krisztus be nem teljesítette az Isten Bárányaként, egy új korszakot és az Újszövetséget alapítva meg. A Kos jegyével szemben álló, poláris kiegészítő jegy a Mérleg, ami a Törvény uralmát jelzi az Ószövetségben. Krisztus a Törvény igazságos mérlegét a Kereszt irgalmasságával teljesítette be, mellyel a Törvény „ellenünk szóló rendelkezéseit eltörölte”.¹³

A Halak közeledő korszakát már előre jelzi Ezekiel látomása az új templomról, melyből folyóvíz árad, benne igen sok hallal, és halászok állnak majd partján.¹⁴ Jézus halászokat hívott meg, hogy tanítványai legyenek, és „emberek halászaivá” tette őket. Kenyeret és halat szaporított meg, azzal táplálva az őt hallgató népet, és az első keresztények is a halat választották jelképül maguknak, hitvallásuk („Jézus Krisztus Isten Fia Megváltó”) kezdőbetűit egy hal képébe sűrítve.¹⁵ A Halak poláris kiegészítője a Szűz, aki az aratás jelképeit, a gabonakévéit és a sarlót tartja kezében, mert mikor a Nap az ő jegyében jár, akkor történik az aratás.¹⁶ Krisztus aratómunkásokként küldte a világba tanítványait, kenyeret szaporított, és a kenyér színébe rejtette jelenlétét. A szűz alakja pedig végigkíséri Krisztus egyházának történetét Istenszülő Szűzként, és már a Jelenések könyvében is megjelenik, mint a „Napba öltözött Asszony”.¹⁷

Mindez kétezer évvel ezelőtt kezdődött, esedékes tehát a következő korszakváltás, az átlépés a Vízöntő korába. Találunk-e erről valamit a Bibliában? Mikor Jézus előre küldte tanítványait, hogy készítsék elő az emeleti termet az utolsó vacsorához, arra utasította őket, hogy kövessenek „egy embert, aki vizeskorsót visz”.¹⁸ Ez megfelel a régészeti ténynek, miszerint az utolsó vacsora terme Jeruzsálem esszénus-negyedében volt. Az esszénus vallási közösség tagjai nőtlenségben éltek, így kénytelenek voltak a hagyományosan asszonyi feladatokat, mint a vízfordást, maguk végezni. De előre jelzi az utasítás a Vízöntő alakját is a vizeskorsót tartó ember képében. Krisztus az előző korszak szövetségét a vízöntő ember házában teljesíti be, mikor nála tartja az utolsó vacsorát, és meg-

13 Kolosszei levél 2,14.

14 Ezekiel 47,9-10.

15 *Iészouosz Khrisztosz Theou Hüiosz Szótér*; melynek kezdőbetűi összeolvasva az „IKHTÜSZ”, vagyis „HAL” szót adják ki.

16 Illetve történt, évezredekkel ezelőtt, ugyanis az asztrológia egyenlő szakaszokként meghatározott „csillagjegyei” mára jelentős mértékben eltolódtak a tényleges csillagképekhez viszonyítva.

17 Jelenések 12,1-7.

18 Márk 14,13-15. Lukács 22,9-12.: „Ha bementek a városba, találkoztok egy emberrel, aki vizeskorsót visz. Kövessétek őt abba a házba, ahova bemegy, és mondjátok meg a házigazdának: „A Mester ezt üzeni neked: hol van az a helyiség, ahol a hűsvéti báránnyt tanítványaimmal elkölthetem? , Ő mutat majd nektek egy nagy, emeleti termet berendezve, ott készítsétek el.”

alapítja az Újszövetséget. Ennek alapján állíthatjuk, hogy a keresztény korszak beteljesedése, „az idők vége”, a Vízöntő korában következik el.

A Vízöntő korszakának eljövetele alapvetőnek számít a „New Age” különböző, magukat „ezoterikusnak” tekintő irányzataiban. Ezek a tanok meg-egyeznek abban, hogy a Vízöntő korát valami egyértelműen pozitív változás bekövetkezésével azonosítják, amiről úgy beszélnek, mint „az emberiség magasabb tudati szintre lépése”, „világméretű szellemi megnyílás”, „globális paradigmaváltás”, és egyéb, bombasztikus frázisokkal illetik. Ezzel szemben Hamvas Béla, akit valóban az ősi tanok avatott ismerőjének nevezhetünk hazánk kultúrtörténetében, egyáltalán nem volt derűlátó a jövőt illetően. Az ő értelmezésében a „víz”, amit az új korszak a Földre kiönt, a tömeget, a materialitást, a mennyiséget, a tudattalan sötétséget jelenti, ami elsöpri és eltörli a világból az egyéniséget, a szellem jelenlétét, a magasabb minőséget és a világos tudatot. Így írt erről „Vízöntő” című esszéjében:

„...A szörnyeteg felébredt. Az egyén tudatos tevékenységének helyébe a tömeg tudattalan tevékenysége lépett... A tömeg uralma azt jelenti, hogy az egyéni, világos, értelmes, józan, tudatos tevékenység helyébe a tömeg zavaros, vak, homályos, tudattalan tevékenysége lép, és ezzel az egész emberi lét elhomályosul és elsüllyed. Ez volt az, amire a forradalmárok nem gondoltak.

Voltak, akik a tömeg uralmának jelentőségét átlátták. Megértették, hogy itt nem uralmi kérdéssről van szó. A világhelyzet változott meg. A folyamat nem társadalmi, hanem annál mélyebb: alapvetően életrendbeli. Azzal, hogy a tömeg jut felülre, szükségképpen együtt jár, hogy a tudattalan tevékenység jut felülre. Az egyéni és világos gondolkodás és tevékenység elkezd a tömeg zavaros, tudattalan tevékenységétől függeni. Ami egyszerű és értelmes, az függ a vaktól és zavarostól. A magasabb függ az alacsonyabbtól. Fordított helyzet támad. Az ember fejjel lefelé kezd élni. S a következmények beláthatatlanok...

Az eddig alul elhelyezkedett tömeg a társadalom magasabb rétegébe tört. Ezúttal a barbár, nem mint régebben, a népvándorlás idején, a fejlett és magas embert távolról és kívülről rohanta meg, hanem alulról és belülről. Az emberben magában van a tudattalan, ami feltört, és a társadalomban magában van a tömeg, amely feltört. Ez az új népvándorlás, a barbárság vertikális betörése. Amivel együtt jár, hogy a helyzet nemcsak kívülről változik meg; a fejlett és magas ember elűzésével és a fejlett és magas életrend elpusztításával az ember pszichológiai helyzete is megfordul. Ami felül volt, az most lekerül, s ami alul volt, az felmerül. A tudattalan jut fel, a tudat pedig le. Nem az értelem van fent, hanem az ösztön, nem a fény, hanem a homály, nem a *paradiso*, hanem az *inferno*, nem a magas, hanem az alacsony, nem a rend és a józanság, hanem a rendtelenség és a szenvedély. Nem a tudatos gondolkodás, hanem a reziduum

és a mítosz. Ezért a fordított rend a kiválasztásban, az értékelésben, a rangsorban, az ízlésben.

Ehhez hasonló katasztrófa az embert csak akkor érte, amikor a földet özönvíz árasztotta el, és az emberiség az óceánban elmerült. De akkor az elmerülés külső volt, mint ahogy a népvándorlás is külső: ma az ember saját tudattalanjában és a társadalom saját tömegében merül alá. Az óceán a tudattalan, és a tudattalan az óceán. Vízözön annyi, mint elmerülni a tudattalanban. Ma éljük ezt a belső vízözönt.”¹⁹

A Vízöntő korának kezdeteként számos évszámot meg szoktak adni, de biztosabb azt mondani, hogy az átmenet folyamatos, és az idő múlásával észlelhető. Az „idők jeleként” fel szokták hozni a forradalmakat és az emberiség sorsát formáló forradalmi változásokat, a modern világ radikális különbözőségét mindentől, ami a korábbi évezredek kultúráit jellemezte, a felgyorsult technikai fejlődést, a demokratikus eszme térhódítását és a hagyományos értékrendek összeomlását.

A polgári forradalmaktól a jelenkorig tartó változások mérlege nem egyértelműen pozitív, és úgy tűnik, mostanára az élet hagyományos rendjével együtt a világos jövőkép is elveszett. Mintha az emberiség egy repülőgépbe lenne zsúfolva, ami gyorsulva tart valamire az éjszakában, de senki sem ül a pilótafülkében, és az is lehet, hogy zuhanunk. A becsapódás, valamilyen katasztrófa formájában, elkerülhetetlennek tűnik, de hogy az mikor és milyen formában jön el, abban sem vagyunk biztosak: lehet, hogy idén következik be valamilyen világméretű csapás, lehet, hogy száz év múlva, lehet, hogy ezer év múlva, de az is lehet, hogy egyáltalán nem úgy jön el a világ vége, ahogyan képzeljük. Úgy tűnik, ez a Vízöntő emberének életérzése. Kétezer éve az emberiség a Megváltót várta. Most a véget várjuk.

Es ahogyan kétezer éve a Halakban történő nagykonjunkció jelezte az új kor beköszöntét, úgy a Vízöntőben történt nagykonjunkció tette rá az égi pecsétet, hogy immár beléptünk a Vízöntő korába. Annak idején a Megváltó a vízöntő ember házába lépve teljesítette be saját küldetését. A kereszténység, amit akkor alapított, talán a Vízöntő korszakába lépve teljesíti be történelmi küldetését. Hogy mi lenne az? Talán nem több, mint amit a Mester maroknyi követője tett, akik a keresztig kísérték őt: hűségesnek maradni, mikor körü-

19 Hamvas Béla: *A Vízöntő*, 2.

Az Emberfia saját eljövételének napjait a vízözönt megelőző napokhoz hasonlította: „Mert mint Noé napjai, olyan lesz az Emberfiának eljövetele is. Mert amint a vízözön előtti napokban csak ettek és ittak, nősültek és férjhez mentek, egészen addig a napig, amelyen Noé bement a bárkába, és nem is sejtették, amíg el nem jött a vízözön és el nem ragadta mindnyájukat; így lesz az Emberfia eljövetele is.” (Máté 24,37-39.)

löttünk mindenki megtévelyül. „De amikor eljön az Emberfia, vajon talál-e hitet a Földön?” – tette fel kérdését a Mester.²⁰ Rajtunk áll, hogy bennünket hogyan talál az Emberfia visszatérése, aki „nem sejtett órában érkezik”.

„Gyermek születik, fiú adatik nekünk, s az uralom az ő vállára kerül...”²¹ Említettük, hogy a zodiákus jegyeihez hozzátartozik a velük átellenben lévő jegy is, minőségileg poláris kiegészítő és kiegyensúlyozó szerepet töltve be. A Kos esetében, melynek princípiuma a hevesség, a kiegészítő a Mérleg, melynek princípiuma maga a kiegyensúlyozottság. A Halak számára, ami a határtalan feloldódást képviseli, a kiegészítő a Szűz, ami a szigorú határok közt maradáást jelenti. A Vízöntő számára pedig, ami a forradalmi szabadságvágyat jeleníti meg, a poláris ellentét az Oroszlán jegye, ami a törvényes uralmat és birodalmi rendet képviseli. Az egyik minőség uralkodóvá válása elkerülhetetlenül magával hozza az ellentét fölerősödését is. A Vízöntő kora tehát egyúttal az Oroszlán kora is lesz. Mit jelent ez, különösen bibliai szempontból?

Ezekiel könyvének végén található egy hatalmas templomépület részletes leírása, ami Isten új szövetségének szellemi valóságát jeleníti meg.²² A templom küszöbe alól forrás fakad, ami folyóvá szélesedik, de itt nem a vízözön pusztító aspektusát jeleníti meg, hanem az életet adó, élő vizet. A templom faragott kerubokkal van díszítve; a kerubok pedig két arccal bírnak: az egyik emberi arc, a másik pedig oroszlánarc.²³ Ez megfelel a Vízöntő és az Oroszlán kettős egységének.

A templom látomása a Jelenések könyvében a Mennyei Jeruzsálem látomásává alakul. Az oroszlán pozitív tartalmú szimbóluma itt is megjelenik, bár ezúttal nem az épület részeként, hanem a véget megelőző mennyei történekek során: a hét pecséttel lezárt könyvet, ami Istennek a végidőkre szóló rendelkezéseit tartalmazza, csak a „Júda törzséből való oroszlán” tudja felnyitni, akiről kijelentést nyer, hogy győzött.²⁴ Az oroszlán itt is azonos saját ellentétével, ami ezúttal a bárány. Vagyis Júda győztes oroszlánja, és az Isten megölt báránya ugyanaz a személy: Krisztus, akit megölve legyőzött a halál, de föltámadva győzött a halálon.

Visszatérve az evangéliumi eseményekhez: Krisztus a vízöntő ember házába lépve elköltötte a húsvéti báránylakomát, majd onnan továbbmenve maga változott áldozati báránnyá; feltámadva pedig diadalmas oroszlánként hagyta

20 Lukács 18,8.

21 Izajás 9,5.

22 Ezekiel 40-47.

23 Ezekiel 41,19.

24 Jelenések 5,5.

el a sír barlangját. Az Oroszlán tehát, akinek uralmát a Vízöntő elhozza, nem más, mint Krisztus.

És itt fölidézhetünk még egy csillagászati eseményt, amit sokan összefüggésbe hoztak a Jelenések könyvével: 2017. szeptember 23-án egy olyan együttállás jelent meg a Szűz csillagképe körül, ami emlékeztet a Jelenések könyvében szereplő „Napba öltözött asszonyra”.

„Ekkor nagy jel tűnt fel az égen: egy asszony, akinek öltözete a nap volt, lába alatt a hold, és a fején tizenkét csillagból álló korona. Mivel áldott állapotban volt, vajúdva, a szüléstől gyötrődve kiáltozott... Fiúgyermeket szült, aki vasvesszővel fogja kormányozni az összes nemzetet. De elragadták a fiát, és Isten trónja elé vitték. Az asszony pedig a pusztába menekült, ahol Istentől elkészített helye volt, hogy ott táplálják őt ezerkétszázhatvan napig.”²⁵

Az említett napon a Nap a Szűzben volt, a Hold a Szűz „lába alatt”, a Mérlegben. A Vénusz, a Merkúr és a Mars a Szűz „feje fölött”, az Oroszlánban álltak együtt, és ezt a három bolygót az Oroszlán kilenc csillagával együtt úgy értelmezték némelyek, mint az Asszony „tizenkét csillagból álló koronáját”. A Szűz méhe tájékán pedig a Jupiter tartózkodott, ami a jegyből kifelé haladva felidézhetette a gyermek születésének képét. Lehet-e ennek az együttállásnak apokaliptikus jelentősége?

A csillagászatnál maradvány marad meg kell állapítanunk, hogy a Nap minden évben áthalad a Szűz csillagképén, a Hold pedig, mivel a Napnál gyorsabban jár az égen, ezért szintén minden évben egyszer a „Napba öltözött Szűz lába alatt” jelenik meg. A Jupiter keringési ideje nagyjából tizenkét év, ezért 11-12 évenként megismétlődik az égen a Jupiter-gyermek „születése” is. Eddig tehát az együttállás nem különösebben ritka esemény. Ha viszont hozzávesszük az Oroszlánban tartózkodó három bolygót, akkor a megismétlődés gyakorisága több évszázados lesz, de még így is négyszer vagy ötször jelenik meg az égen egy évezred során. Ez a csillagzatot ritkává teszi, de még mindig nem rendkívülivé. Ám az együttállást vehetjük egy folyamat részének is, amit valamivel több mint három évvel később a Jupiter és a Szaturnusz nagykonjunkciója követett, 2020. karácsonyán. Így már tekinthetjük mindezeket akár rendkívüli égi jeleknek is.

Attól viszont inkább tartózkodjunk, hogy a Jelenések könyve szimbólumait bizonyos dátumokon bekövetkező csillagászati események naptárára szűkítsük le, ahonnan kiolvashatjuk a világ vége „menetrendjét”.²⁶ A kinyilatkoz-

²⁵ Jelenések 12,1-6.

²⁶ Megjegyezzük, hogy három és fél évnyi időszakot jelentő 1260 nap, ha 2017. szeptember 23-ától számítjuk, akkor 2021. március 6-án jár le, Nagyböjt második hete végén. De

tatás egésze-, és az egészséges hitérzék is ennél többet igényel tőlünk, az Ige tanulmányozóitól. Mindenesetre, ha az égi jeleket a hit megerősítése végett tanulmányozzuk és egybevetjük azokat a Szentírás szavaival, akkor pontosan azt a tevékenységet végezzük, ami a napkeleti bölcseket Krisztus bölcsőjéhez elvezette. Csak azok találták meg a Messiást, akik intenzíven keresték őt. Érdeklődésünk középpontjában azonban mindig Krisztus kell, hogy álljon, nem pedig Isten titkainak kikémlelése.

„Ég és föld elmúlnak, de az én igém el nem múlnak”²⁷

Mit üzen tehát nekünk a 2020. karácsonyi nagykonjunkció? Ha az égi jeleinek jelentőséget tulajdonítunk, akkor joggal mérhetjük ezt az együttállást a Kr. e. 7-ben történt együttálláshoz. Akkor a Halak korszakának kezdete és a kor várakozása: a Messiás születése adatott hírül az égen; most pedig a Vízöntő korszakának kezdetére és a mi korunk várakozására került égi pecsét, ami valószínűleg a civilizációs krízist jelenti.

Ami Krisztus egyházának sorsát illeti, annak megismétlődése várható, ami a Mesterrel földi élete utolsó napjaiban történt, az Utolsó Vacsora termétől a Golgotán át a kinyílt sírboltig: valószínűleg ezekhez hasonló próbatétel vár Krisztus jelenkori tanítványaira. Nem tudjuk, hogy a folyamatban éppen hol tartunk, és mennyi van még hátra. Nem tudjuk, hogyan és mikor fognak beteljesedni Krisztus jövendölései az idők végére vonatkozóan, mint ahogy a tanítványok is bizonytalanok voltak Mesterük rejtélyes szavainak értelmét illetően, míg meg nem bizonyosodtak a feltámadás valóságáról.

A csillagos ég szimbólumainak változásai arra figyelmeztetnek, hogy mindennek megszabott ideje van, és a próféták jövendölései beteljesednek, ahogyan a bolygók együttállásai is megvalósulnak. Ha magunk körül a zürzavar és sötétség növekedését látjuk, annak is meghatározott ideje és helye van a Teremtő Isten tervében. Az éjszaka sötétsége meg kell, hogy előzze a hajnalhasadást, a Passió a feltámadást, a Vízöntő fékevesztett áradata az Oroszlán nyugalomát és rendjét. Addig is, jól tesszük, ha csendben figyelünk a Szentírás jövendöléseire „mint sötét helyen világító lámpásra, amíg a Nap fel nem virrad, és a hajnalcsillag fel nem kél szívetekben.” (2 Péter 1,19.)

Csák András, plébános

azt nem állítjuk, hogy a Jelenések könyve kimondottan erről a dátumról jövendölne, vagy hogy épp ebben az időszakban kéne bármi jelentősnek történnie.

²⁷ Márk 13,31.

Menj Isten elé

„Abban az időben egy leprás jött Jézushoz. Térdre borult előtte, és így kérlete: „Ha akarod, te megtisztíthatsz engem!” Jézusnak megesett rajta a szíve. Kinyújtotta kezét, megérintette, és azt mondta neki: „Akarom! Tisztulj meg!” Erre rögtön elmúlt a leprája, és megtisztult. Jézus szigorúan ráparancsolt, azonnal elküldte, és így szólt hozzá: „Nézd, senkinek se szólj erről, hanem menj, mutasd meg magadat a papnak, és tisztulásodért ajánld fel a Mózes által rendelt áldozatot, bizonyosságul nekik.” Ő azonban, alighogy elment, mindenféle hirdetni és híresztelni kezdte a dolgot. Emiatt Jézus nem mehetett többé nyilvánosan a városba, inkább távolabbi, elhagyatott helyeken tartózkodott. Mégis, mindenünnen özönlöltek hozzá az emberek. (Mk 1,40-45)

Ebben az evangéliumban a leprás meggyógyítása köti le a figyelmünket. Érdemes azonban belegondolni Jézus szavaiba. Jézus azt mondja, hogy „menj és mutasd meg magadat a papnak, és tisztulásodért ajánld fel a Mózes által rendelt áldozatot”. Sokszor gondolkodtam már el Jézus hasonló megnyilvánulásain, de a mai napon egyértelműen jelent meg gondolataimban az, hogy Jézus ezzel az Isten elsőségét akarta megmutatni.

Jézus azt akarta ezzel mondani, hogy a tisztulásodért, a gyógyulásodért először Istennek adjál hálát, és csak azután következz az, hogy az emberek között is örvendezel azon, hogy meggyógyultál.

Jézus mintha nekünk is azt mondaná ezzel, hogyha valami csodálatos, szép, Istennek tetsző dolog ér, akkor először Istennek adjál hálát, és azt követően meséld el embertársaidnak, ami történt veled.

Nyilván Jézus azért mondta ilyen határozottan ennek a meggyógyult embernek, hogy a paphoz és Isten házához menjen előbb, mert az emberben benne van, hogy rögtön emberi szinten örvendezzen, aztán talán Istennek is hálát adjon. Pedig fordított sorrendben kellene gondolkoznunk.

Nyilván ezzel is összefüggésben áll a folytatás, hogy e miatt másfelé kellett vennie útját, nem mehetett a város felé Jézus. Hiszen a meggyógyított nem tartotta be Isten kérését, ezért a kegyelem is másként működhet csak e világban.

Nagyon nagy alázatra és önuralomra van szükség, hogy amikor velünk valami jó történik, azt először Istennek „beszéljük meg” és csak utána a körülöttnk levőkkel. A bajainkat is nagyon szeretjük embertársaink előtt elpanaszolni, azzal is Isten elé kellene először járulnunk.

Törekedjünk arra, hogy életünk gondolatvilágában Isten legyen az első helyen, vele próbáljuk meg először megbeszélni örömmünket, bánatunkat, utána embertársainkkal. Akkor egyre inkább meg tudunk felelni Jézus elvárásának...

Jánossy Gábor

Ezek az emberek, eladták a lelküket a Sátánnak

Viganó érsek

2020. november 19-én a davosi világgazdasági fórum alapítója, Klaus Schwab ezt nyilatkozta: „A Covid a megfelelő alkalom a globális újrakezdéshez.” Schwab e mondattal valójában csak azt ismételte szolgálai módon, amit 2009. május 3-án Jacques Attali a francia L'Express hetilapban mondott: „A történelem arra tanít bennünket, hogy az emberiség csak akkor tud szignifikánsan továbbfejlődni, ha valóban fél: Ilyenkor először védekező-mechanizmusokat alakít ki: olykor elviselhetetleneket (bűnbakok és totalitarizmusok), olykor haszontalanokat (elterelés céljából), olykor hatékonyakat (terápiásakat, melyek szükség esetén **minden eddigi morális alapelvet felszámolnak**). Amint a válságnak vége van, a félelem átalakítja ezeket a mechanizmusokat, hogy a személyes szabadsággal összeegyeztethetőkké tegye és egy demokratikus egészségügyi politikába olvassza be őket.”

Akkor, 2009-ben a sertés-influenzáról volt szó, ami a média szerint áldozatok millióit követelheti, és amiért a nyugati államok oltóanyag-dózisok millióit vásárolták meg a BigPharma-tól, melyeket soha nem használtak fel, mert haszontalanak bizonyultak – kivéve azok számára, akik óriási nyereségért eladták őket.

Fel lehetne tenni a kérdést, hogyan lehetséges, hogy egy olyan influenza-vírus, ami a WHO legújabb adatai szerint csupán alacsony mortalitást mutat, alig magasabbat, mint egy megszokott szezonális influenza-vírus, oda vezethetett, hogy világvárányt hirdessenek ki, és erre hivatkozva a világ szinte minden országában gyakorlatilag azonos ellenintézkedések sorozatát indítsák el. Azt is megkérdézhethetnénk, hogy miért diszkreditálják a már meglévő és hatékonynak bizonyult gyógyszereket, és állítják azt, hogy az oltóanyag az egyetlen jó megoldás a problémára. És azt is meg kellene értetni velünk, hogyan lehetséges oltóanyagot előállítani, ha – az amerikai egészségügyi hivatal (CDC = Centers for Disease Control and Prevention) nyilatkozata szerint – a vírust még nem is izolálták? Vajon milyen ellenanyagot használnak fel, ha az ú. n. SARS-CoV-2-t nem lehet izolálni és kitenyészteni?

Ez az egész történet nyugtalanító valóságában egy világméretű tervnek látszik, melynek kiagyalói a föld egész lakosságának körében egy állítólagos világvárányt ürügyén aaptalan riasztást váltottak ki. Egy terv abból a célból, hogy borzalmas, globális méretű szociális és gazdasági válság jöjjön létre, hogy a népesség alapjainak drasztikus megnyirbálását legitimálni lehessen. Ez az, amit maguk a tervezők Great Reset [a nagy újrakezdésnek] neveznek: a gazdaság, a társadalom és a tömegek globális rendszerének nagy újrendezése, átalakítása.

Ebben a projektben a Covid – köszönhetően annak, hogy **a tudomány eredeti feladatának, az emberéletek megmentésének, már régen hátat fordított, és magát az elit érdekeinek kiszolgálójává prostituálta** – csak az alibi szerepét játssza, hogy a szabadság korlátozásokat, a kormányoknak a polgárok magánéletébe való beavatkozását és egy pszeudo-egészségügyi-rezsim felállítását igazolni lehessen, melyben mindenfajta objektív tudományos evidenciával szemben az egy helyen jelenlevők számát, az emberek közötti távolságot, a vásárláshoz, az eladáshoz, a lélegzéshez, sőt még az imádsághoz való módját és jogát felülről határozzák meg. Egyesek a [hivatalos] egyházi hierarchia fül-siketítő hallgatása mellett elrendelték a templomok bezárását, vagy legalább is a vallási szertartások korlátozását, mikor Isten házáat egy fokra helyezték a mozikkal vagy múzeumokkal, ugyanakkor azonban az abortusz-klinikákat „fontos hivataloknak” minősítették.

Ez egy olyan ténnyel járó hatalom paradoxona, melyet olyan emberek gyakorolnak, akik lelkükben korrumpáltak, és eladták magukat a Sátánnak, akiknek ezért most – miközben konokul ismételtetik az üres szövegeket a demokráciáról és a néphatalomról –, hogy a nemzetközi elit politikai és pénzügyi érdekeit kiszolgálják és megvédjék, a saját népük elleni diktatúra eszközéhez kell nyúlniuk. A gazdagok egyre gazdagabbá válnak, miközben a középosztályt, mely minden állam szociális támaszát és a nemzetek lelkét alkotja, tönkreteszik, megsemmisítik.

A francia forradalom a nyugati arisztokráciát pusztította el; az ipari forradalom a parasztság számát minimalizálta és létrehozta a proletár tömegeket, ami a szocializmus és a kommunizmus katasztrófájához vezetett; a 68-as forradalom a családot és az oktatást demoralizálta. **Ez a Great Reset, amit most a globális elit akar megvalósítani, az utolsó forradalom, amivel rabszolgák alaktalan és anonim tömegét akarják létrehozni, akik az internettel összekapcsolva, de lakásukba bezárva élnek, és akiket járványok vég nélküli sorozata fenyeget, melyeket azok találnak ki, akik ezek ellen már csodálatos oltóanyagokkal rendelkeznek.**

Ezekben a napokban egy részletes terv szinkronizálásával, mely tervet egy központi kormány hajtja végre, különböző oldalak az oltáskényszer bevezetését javasolják, holott az oltóanyagok tényleges hatékonysága és lehetséges mellékhatásai még tökéletesen ismeretlenek. Ez a kényszer egy egészségügyi útlevelel bevezetését hozza magával, melynek célja, hogy azok, akik beoltatták magukat, szabadon mozoghassanak, míg azok, akik ezt visszautasítják, se a nyilvános közlekedési eszközöket ne használhassák, se éttermekbe vagy szállodákba ne mehessenek, se iskolákat és egyetemeket ne látogathassanak, bizonyos mesterségeket és hivatásokat ne gyakorolhassanak és nyilvános helyeken

ne tartózkodhassanak. **Hogy ez az egyes személyek szabadságainak elviselhetetlen megsértését jelenti, az a terv előkészítőit és propagálóit teljesen hidegen hagyja.** A törvényhozók nem vonakodnak megfosztani a parlamenteket mindenfajta befolyásuktól, hogy zsarnoki intézkedéseiket keresztül vihesék, jól tudva, hogy **hatalmuk csak addig tart, amíg engedelmessé válnak a Great Reset agendájának**, amit a nemzetközi intézmények, mint az Európai Unió és az ENSZ is a magáévá tett.

Az erőknél ilyen masszív és koordinált mobilizálása láttán meglepődünk és megzavarodunk azok pimaszságán, akik azt tanácsolják nekünk, hogy szó nélkül el kell fogadnunk egy arctalan hatalmi csoport diktatúráját, mert ők így döntöttek. Megrökönyödünk és megrendülünk annak látván, ahogyan a globális baloldal – és az USA demokratái – szolgai módon veti alá magát ennek az agendának, mely **megvalósításában se határokat, se korlátokat nem ismer**, és odáig megy, hogy olyan nagy és olyan súlyos választási csalást szervezzen meg, mely csak iszonyatot tud az emberben kelteni. Többszöri szavazatlétezésről, halottak szavazatairól, olyan polgárokról, akik azt veszik észre, hogy nevükben ezer szavazatot adtak le, olyan közalkalmazottakról, akik az eredményeket manipulálták, miközben a választási helységek ablakait kartonokkal takarták le, és olyan komputerprogramokról van szó, melyeket nem csak csalásra használtak fel, hanem melyeknek programjai eleve úgy lettek megtervezve, hogy egy komplex algoritmus segítségével a szavazatokat az egyik jelöltől a másikhoz irányítsák.

Eközben azt látjuk, hogy e hatalmas csalás mögött mindig ugyanazok az emberek állnak, akik mindig ugyanahhoz a párthoz tartoznak, és mindig ugyanannak az ideológiának szolgálnak. **Olyan emberek ezek, akiknek az értelme és akarata megromlott, mert magukat egy gátlástalan zsarnok rabszolgájává tették, miután előbb vonakodtak egy jó, igazságos és irgalmas urat elismerni. Ahogy ők a bűn és az Isten elleni lázadás rabszolgaságát elfogadták, úgy akarják most az egész emberiséget a halál és a kétségbeesés szakadékába taszítani. Ez a Sátán nyomorult bosszúja, aki – miután arra képtelen, hogy azt, aki őt a pokolba hajította, legyőzze – megpróbál olyan sok lelket, amennyit csak lehetséges magával rántani, hogy ezáltal a Megváltó üdvömvét semmivé tegye.**

Mégis, nekünk, akik hiszünk Krisztusban, a mi egyetlen Urunkban, minden emberi megfontolás ellenére sincs okunk félni. Tudjuk, hogy mi, a keresztségben újjászületettek, nem vagyunk többé rabszolgák, hanem Isten gyermekei, és hogy a kegyelmi állapot megőrzésével Urunk barátságában maradunk, és tökéletesen bízhatunk Benne, és teljesen rábízhatjuk magunkat gondoskodó segítségére és hatalmas védelmére. Az igazi

szabadság ugyanis ez: Isten gyermekeinek a szabadsága, akik az Ő törvényeinek nem félelemből, hanem szeretetből engedelmeskednek, nem kényszerből, hanem mert az isteni akarathoz való ragaszkodás által saját életük tökéletes beteljesülését és teljes megvalósítását találják meg, mert minden lélek Isten nagyobb dicsőségére, és az örök boldogság a Megváltó iránti hűségért járó jutalomként lett megteremtve.

Ne nyugtalanodjon a szívünk! Azoknak az ügyeskedései, akik most a sötétségben működnek, világosságra fognak kerülni, és egész borzalmukban és perverz pokoli alakzataikban le fognak lepleződni. Hazugságok, csalások, erőszak, halál: ez a Gonosz kemény realitása, melytől a jóakarátú emberek csak iszonyodhatnak. Ha a mi Urunk gyermekeinek imádságát meghallgatásra méltatja, akkor ez a hazugságokból és csalásokból álló épület nyomorúságosan össze fog dőlni, és építőinek újra el kell majd rejtőzniük, hogy az igazságosság szigora, és a népek megvetése és undora elől elmenekülhessenek.

Ezek a döntő órák: Tovább imádkozunk, recitáljuk a rózsafüzért, táplálkozunk a szent Eucharisziával és bűnbánatot tartunk. Egyesült kiáltásunk, mely az isteni Felség trónja elé emelkedik, nem marad meghallgatás nélkül. Ne hagyjuk magunkat elbátortalanítani, mert **a megpróbáltatás pillanatában Urunk megadja nekünk annak lehetőségét, hogy a Benne való bizalmunkat megmutathassuk és irgalmasságának nagyságát felismerhessük.**

„Akármit kértek majd az Atyától az én nevemben, megteszem azt, hogy az Atya megdicsőíttessék a Fiúban” (Jn 14,13).

Urunk világosan megmondta nekünk: „Akármit.” Kérjük tehát az Atyát a Fiú, a mi Urunk és Megváltónk nevében, és legszentebb Édesanyja, a mi hatalmas közbenjárónk kérésére, hogy mutassa meg dicsőségét, adja meg szent Egyházának a felmagasztalást, ajándékozzon keresztény népeinek békét és jólétet, és imádkozzunk a bűnösök megtéréséért és Isten ellenségeinek a vereségéért.

„Felkél az Isten, és elszélednek ellenségei, elfutnak előle, kik őt gyűlölik” (Zsolt 67,2)

† Carlo Maria Viganò, 2020. szeptember 21., Szt. Máté apostol napján
(Forrás: onepeterfive.com. Angolból fordította: Somogyi György)

Szent József, a jegyes

Isten, aki a Világmindenség teremtője, alkotója, és mind a mai napig fenntartója, csodálatos módon elrendez mindent, „megszervez” mindent.

Az emberiség bűnbeesése után Megváltót küldött, akinek érkezését már előre jelezték a próféták. Előre megmondták, hogy hol és nagyjából mikor fog megszületni. Akinek füle volt hozzá, meghallhatta. Az isteni szeretetterv szerint emberként kellett közénk születnie – hogy beteljesedjék az Írás, mely szerint az Isten az embert a „saját képére és hasonlatosságára alkotta”. Ezért egy igen mélyen hívő, királyi sarjából származó idős házaspár ki tudott imádkozni egy olyan gyermeket, aki a megváltás előkészítéseként bűn nélkül született. Ez a Mária, aki szülei maradék éveit bearanyozta, nem akárhogy született egyedi jelek mellett: ártalmat nem okozó, kénköves büzt árasztó óriási villámcsapás, majd csodálatos szivárvány kísérte születését. Ez a gyermek három éves kora után a templomban nevelkedett, gyermekkorától az Úrnak szentelte magát, mert még egész kis korában hallott egy hangot, amely szüzességét kérte szeretet áldozatul a Messiás eljöveteleért. És erre igent mondott. De amikor elérte a nagykorúságot, akkor a Főpapnak a törvény szerint gondoskodnia kellett megházasodásáról. Így a Főpap tudtára jutott Mária fogadalma, mely arra sarkallta, hogy megimádkozva, Istennek ajánlva történjen a jegyes kiválasztása.

A vőlegény kijelölésére meghirdette a Főpap, hogy minden Dávid házából való egyedülálló férfi hozzon egy ágat a tél közepén a templomba, és amelyik kivirágzik, annak az ágnak a tulajdonosa legyen a vőlegény. Isten csodálatos tervezése révén Szent József is vitt egy ágat Mária háza melletti mandulafáról, a nevét belevésve, és az virágzott ki a Fény ünnepe utolsó napjára.

Az Isten csodálatos tervezésében még az ilyen finomságok is szépen el vannak rendezve, hogy (a későbbi Szent) József, aki az eljegyzéskor már harminc éves volt, szintén Názáretben élt és ácsként első munkái között volt az újszülött Máriának bölcsőt készíteni. Jól ismerte Joakimot és Annát, szerette őket. Így egyértelműen emlékezett arra is, hogy milyen csodajelek kísérték Mária születését. Szintén Isten csodálatos „előre tervezését” képezi, hogy ez az ács ember igaz Isten-hitben élt, nazireusként, Istennek ajánlott szüzességi fogadalmában. Ezért tudott azonnal igent mondani Mária kérésére, hogy szüzességben éljék le közös életüket.

Egy ilyen ember, mint Szent József azonnal rá tudott érezni szívében, lelkében Mária végtelen tisztaságára, teljes Istennek ajánlottságára, és mellé tudott állni, hogy ezentúl együtt teygenek meg mindent Isten nagyobb dicsőségére. Át tudta érezni rögtön, hogy Máriát, mint Isten liliumát megőrzésre, megvédésre kapja jegyestársul. Arra lett kiválasztva – és igent mondott –, hogy meg-

oltalmazza a világ üdvösségét minden ellenség cselvetésével szemben. Szent József életét a *tisztaság, a hűség és a tökéletes szeretet* jellemezte, azt élte. A Szentírás csak röviden, tömören ennyit mond mindezekről: „igaz ember volt”.

Szűz Mária és Szent József a férfiaság és nőiesség megfegyvelésével, az érzékiség magukból történő kiirtásával küzdöttek meg, így kötötték össze életüket Isten nagyobb dicsőségére, a Megváltó érkezésének támogatására és megszüretésére – hiszen lehetett tudni az ígéretekkel, hogy körülbelül az ő életük idejében várható érkezése.

Amikor élete egyik legnagyobb megpróbáltatása érte Szent Józsefet, amikor a gyanú kánya belehasított, hogy Mária áldott állapota honnan eredhet, akkor – az előzmények ismeretében – tudni lehet, hogy mint férfi, és mint Isten szolgálója, úgy szenvedett, mint senki más, a szentségtörés gyanúja miatt. (Mária tudta ezt, ezért ő is vele szenvedett, hiszen Istennek tett ígérete miatt ő nem szólhatott, nem magyarázhatta meg helyzetét.) Csak Isten követe, a szent angyal tudta ezt feloldani, amikor elérkezett annak az Isten által elrendelt ideje (három napi lelki szenvedés után jött a felszabadító hír, a „feltámadás”). És ettől a szenvedéstől tovább tisztult, tovább erősödött Istenbe vetett hite és bizalma – miután kiállta a nagy próbát. Isten csak akkor oldotta fel Szent József lelki szenvedését, amikor már emberi gondolkodása alapján rossz irányban akart volna konkrét lépéseket tenni. Csak akkor, a legutolsó pillanatban oldotta fel szenvedését angyali hírnöke révén. Így vált komolyan megszenvedett lelki fejlődéssé ez az egész esemény. Legyen bátorító példaképünk szenvedéseink viselésében is Szent József, az ő esete, hívjuk meg nyugodtan, segíteni fog!

Szent József példaképünk lehet abban is, hogy úgy tudott hinni a Megváltóban, Jézus Krisztusban, hogy nem látta csodáit, hiszen nyilvános működése előtt magához szólította az Úr. Neki csak addig kellett felügyelnie Jézust, amíg el nem indult küldetése útján, amíg a rejtekben élte életét. Nekünk ilyen szempontból is példaképünk lehet Szent József, hisz mi sem találkozunk látható nagy csodákkal (csak apró csodákkal, ha észrevesszük azokat), mégis megadhat a hit, ha meg tudunk küzdeni érte. Ha szívünk-lelkünk igazán nyitott Istenre, ha igyekszünk észrevenni, meghallani a gyengéd hívó szót, a gyengéd jeleket. Adja meg nekünk ezt az Úr!

Jánossy Gábor

(*Valtora Mária: „Az Evangélium, ahogy nekem kinyilatkoztatott” c. könyv alapján*)

Szent József lelki életének alakulása

Nekünk, embereknek, különösen a ma emberének nagyon nehéz megérteni, nap mint nap újból megérteni, hogy emberileg igen kevés dolgot tudunk fel-fogni az isteni világból, még akkor is, ha igyekszünk tisztán, erkölcsösen élni. Isten kegyelme kell hozzá, melyet alázattal kell kérnünk, és akkor ingyenes ajándékként megkaphatjuk. Sajnos, bűnös voltunk miatt rendszeresen kell áldozatot hoznunk érte, sokszor lelki szenvedéseket elviselni, mert anélkül nem megy. Ki kell tárnunk alázatosan lelkünket Isten felé, és/vagy Jézus, a Szűzanya felé, hogy hitünk növekedni tudjon bennük. Ez ad igazi, mély lelki élményeket, melyben sokat tanulhatunk Szent Józseftől.

Szent József igyekezett nagy Isten hitben élni, mégis komoly emberi korlátai voltak (neki is). A kis Jézus, Mária méhében már csodákat művelt Szent Józsefben, amikor kitarta lelkét egy olyan fölséges igazság világossága előtt, amit magától sohasem lett volna képes megérteni igaz lelke ellenére sem. A Szűzanya után József lett a legboldogabb az isteni jótétemények áradatától. Érdemes megfigyelni, hogy mekkora lelki utat tett meg attól kezdve, hogy Mária házába költözött, az Egyiptomba való menekülés pillanatáig.

Kezdetben Szent József nem volt több, mint korának igaz férfia. Majd egymást követő fázisokon át, a krisztusi korszak igaz emberévé alakult. Elnyerte a Krisztusban való teljes hitet, melynek annyira átadta magát, hogy a Názáretből Betlehembe való induláskor feltett kérdéstől: „Mit fogunk csinálni?”, eljut a reményig. Ebben a kérdésben: „Mit fogunk csinálni?”, benne van az egész ember a maga emberi félelmével és aggodalmával. A szálláskeresésnél sem tudott még Istenre hagyatkozni, emberileg akarta megoldani a feladatot, amely tele lett kudarcokkal.

Talán ebből is tanulva a betlehemi barlangban a születés előtt ezt mondta: „Holnap majd jobb lesz”. A közelgő Jézus már megerősítette a reménnyel, amely Isten egyik legszebb adománya. Ettől a reménytől pedig – amikor megszentelte a Jézussal való érintkezés – eljutott a bátorságig.

Szent József mindig hagyta, hogy – a Szűzanya iránt táplált hódoló tiszteletből – irányítsa őt a Szent Szűz. Jézus születését követően azonban a Család fejeként ő kezdett el dönteni és irányítani anyagi és magasabb rendű dolgokban. De nemcsak ennyit tett. A menekülés kínos órájában – minthogy az Isteni Gyermekkel eltöltött hónapok alatt életszentséggel telt el – ő bátorította a Szűzanyát szenvedéseiben szavaival: „Ha semmink se volna, akkor is megjelen mindenünk, hisz Ő a mienk.”

Csodálatos a lelki fejlődése, ami létrejött benne Jézus közelségében egymásfél év alatt. Az alap természetesen megvolt, igaz ember lévén Isten felé

nyitott lélekkel már előzőleg Neki ajánlotta életét. De az igazi, mély Isten hithez ennél több kell.

Párhuzamosan ide hozható az Evangéliumból az okos és balga szüzek esete. A balgák is szüzek voltak, tehát igyekeztek tiszta életet élni, valami mégis hiányzott ahhoz, hogy bejussanak a mennyországba. Ezért még küzdenünk kell – az alap megléte után is. Ezt tette Szent József is.

Érdemes elgondolkodnunk azon, hogy mi mennyire vagyunk, mennyire akarunk igaz emberként élni, mennyire akarunk nap mint nap Istenre, a Szűzanyára nyitni? Szent József eleinte a Szűzanyára hagyatkozva élte napjait, és – mivel a Szűzanya Jézus Anyja is volt – ezért már rajta keresztül kezdte alakítani lelkét a kegyelem, hisz nyitott volt rá. A Szűzanya szerepe itt is elkerülhetetlen. Az Ő segítségével tudott Szent József az „igaz emberből” „Istenre hagyatkozó” emberré válni. A Szent Szűzön keresztül tudott tovább lépni lelki fejlődése útján. Én mennyire vagyok nyitott, hogy a Szűzanyára hagyatkozam, hogy Jézushoz közelebb vezethessen?

Felvetődik az a gondolat is, hogy könnyű volt Szent Józsefnek, hiszen nap mint nap vele volt a kis Jézus. Igen, vele volt, a közelében volt. De hitünk szerint nap mint nap minden katolikus templomban megjelenik Jézus az Oltáriszentségben, hogy nap mint nap közelünkben, velünk lehessen. Érdemes azért küzdenem, hogy megvalósulhasson életemben az, hogy lehetőleg mindennap találkozhatssak az Oltáriszentségben köztünk lakó Jézussal, legalább úgy, hogy a Tabernákulum közelében (akár zárt templom bejáratánál) imádkozom néhány percet, beszélgetek Vele egy kicsit.

Most, Szent József évében érdemes ezeken elgondolkodnunk. Lehetséges, hogy a Szűzanya mellett mi is fel tudunk fejlődni odáig, hogy egy idő elteltével már oly mértékben átjár az isteni kegyelem, hogy már nemcsak a Szűzanyán keresztül, hanem közvetlenül Jézusra építve is tudunk Istenre hagyatkozó életet élni, de ehhez sokat kell fejlődni nap mint nap. Szent Józsefnek is a Szűzanyán keresztül sikerült ezen az úton elindulni, bár már alapvetően igaz ember volt, tehát Istenfélő életet élt addig is, de a gondolkodás módja még alapvetően emberi volt. Ebből átváltani az Isten szerinti gondolkodásra hosszú lelki fejlődés útja, melyet tudatosan akarni kell! Ezt a példát mutatja nekünk Szent József. Érdemes követnünk Őt, érdemes időnként kérni a segítségét is. Az emberi gondolkodásmódból az isteni gondolkodásmódra való váltásunk nagyon nagy erőfeszítéseket követel tőlünk (különösen ma, a fogyasztói, liberális társadalomban). A hitnek nagy próbáit kell kiállni és abból tovább fejlődni – ahogy Szent József is tette. Mert minden szépet, jót, nemeset meg kell szenvedni valakinek. Tegyük meg mindent, hogy ne csak magunk javára, hanem engeszteléseként minél több ember javára is vállaljuk a megpróbáltatás

(elsősorban lelki, de néha testi) szenvedéseit, hogy minél több ember a mennyországba juthasson – ezt tette Szent József is, ahogy Jézust védelmezte, oltalmazta családfőként. Ebben segítsen meg mindannyiunkat a Szentháromságos egy Isten, a Szűzanya és Szent József!

***

Szent József, légy házunk ura, kis családnak patrónusa.
Egyetértés, hű szeretet egyesítse szívünket.
Az ég felé mutass utat, gyámolítsd az ellankadtat.
Küzdelmünkben légy vezérünk, erényekben példaképünk.
Átadjuk e ház kulcsait, oltalmazd és védj lakóit.
Zárd ki mindazt, ami káros, ami üdvünkre hátrányos.
Engedd be az Isten-áldást, minden jóban gyarapodást.
Ajánlj minket Jézusodnak és Szeplőtelen Szűz Arádnak,
hogy családnak kicsiny háza Názáretnek legyen mása. Ámen.

Jánossy Gábor

*(Valtora Mária: „Az Evangélium, ahogy nekem
kinyilatkoztatott” c. könyv alapján)*

Meghagyta őket örömükben

A sükösdői szenvedések idején rendszeresen visszatérő esemény, amikor Jézus készül Jeruzsálembe menni, és ezt közli az apostolokkal is. A mondat első fele arról szól, hogy Jeruzsálembe készülnek menni, a másik fele pedig arról, hogy őt üldözni fogják, majd keresztre feszítik.

Az apostolok a mondatnak csak az első felére figyeltek, és örültek. Jézus pedig végigtekintett rajtuk, és meghagyta őket örömükben.

A krisztusi szeretet csodálatos megnyilvánulása ez. Nem kezdett el veszedkedni velük, hogy nem képesek felfogni, hogy az élet nem csak örömeiből áll, nem csak sikerekből áll, hanem meghagyta őket a pillanatnyi lelki állapotukban, az örömükben.

A lelki élet fejlődéséhez hozzátartozik, hogy először csak a felszínen látszó dolgokkal foglalkozunk, az örömök vonzanak – ez történt akkor az aposto-

lokkal is. Jézus tudta, hogy sok szenvedés, lelki vergődés vár rájuk, de nem akarta sürgetni.

Nemsokkal később a getszemáni órák fáradsága, majd ijedelme után, nagy lelki szenvedés várt az apostolokra. Mindezt át kellett élniük ahhoz, hogy fel tudjanak nőni Húsvét öröméhez.

Talán mi is így vagyunk lelki fejlődésünk során, és jelenleg még csak ott tartunk, hogy Jézus meghagy minket örömeinkben, a felszínes szemlélődés örömeiben. Ha így van, akkor a példa alapján érezzük annak sürgető szükségességét, hogy komolyan figyeljünk oda lelki fejlődésünkre. Ne engedjük, hogy megrekedjünk egy felszínes kereszténység „örömeiben”, hanem igyekezzünk egyre mélyebbre hatolni, a szenvedéseket is vállalva. A „bee happy”, „légy boldog” Egyház nem létezik, legalábbis ebben a csalóka változatban. A mély krisztusi örömeiket átélő boldog Egyház az igen – de azt mindig megelőzi a Golgota. Szennvedés nélkül nincs feltámadás!

Az apostolok is, amikor igazán át tudták érezni Krisztus keresztútját és abba bele mertek gondolni, akkor adtak maguknak esélyt, hogy lelki fejlődésükkel eljuthassanak arra a szintre, hogy be tudják fogadni a feltámadás örömeit, amely már egészen más öröm, mint a felszínes evilági öröm. Ez az igazi mély öröm, mely áldozatokra is képes!

Jézus azt várja tőlünk, hogy lelkileg fejlődjünk napról napra, és hozzunk áldozatot érte. Csak így van esélyünk a mai zavaros világban a tiszta hit útján maradni, hogy végig kitarthassunk. Mert Jézus mondta, hogy aki mindvégig kitart, az bejut a mennyországba. Tegyük meg mindent azért, hogy bár Jézus – ha úgy akarjuk szabad akaratunktól vezérelve – meghagy minket a pillanatnyi örömeinkben, de nagyon nagy szeretettel várja lelki fejlődésünket, hogy napról napra mellette döntve, végig mellette kitartva eljuthassunk a csodálatos Menyeyi Jeruzsálembe.

Tegyük meg mindent ezért folyamatos engesztelésben, imádságban, bűnbánatban, alázatban, és az Isten-szeretet gyakorlásában!

Jánosy Gábor

Egy várható esemény 2021. március 6-án

A Vatikáni Rádió híradása szerint (2021.02.09.) Ferenc pápa március 5-én pénteken indul Róma Fiumicino repülőtéréről Bagdadba, és megkezdje apostoli útját Irakban a „testvériség jegyében”.

A második napon, március 6-án, szombaton Nedzsef, Nasszirija és az Ur-síkság lakóit keresi föl. Délelőtt útnak indul Bagdadból, és repülőgéppel Nedzsefbe utazik, a fővárostól délre, a síita iszlám egyik központjába, ahol látogatást tesz Ali al-Szisztani nagyajátollahnál.

Utána Nasszirijába utazik, az Eufrátesz partjára, ahol vallásközi találkozón vesz részt az Ur-síkságon. Itt beszédet mond, majd visszatér Bagdadba, ahol este szentmisét mutat be a Szent József káld székesegyházban, a tizenegy iraki katedrális egyikében.

Ferenc pápa iraki látogatásának mottója: „Mindnyájan testvérek vagytok” (Mt 23,8). A Vatikáni Rádió tudósítása szerint az iraki utazás logóján Ferenc pápa látható, amint felemelt kézzel köszönti Irakot. Mellette pálmafa, illetve az ország körvonala, a Tigris és az Eufrátesz folyóval. A logón a fehér galamb olajággal a csőrében a békét szimbolizálja, amint a szentszéki sárga-fehér és az iraki piros-fehér-fekete zászló fölött száll. A kép fölött arab, kurd és káld nyelven az út mottója olvasható.

Istengyermekségünk nem születésünkkel adódik, hanem ajándék, amelyet Jézus közvetítésével kapott az emberiség, és amelybe Jézuson keresztül kapcsolódik bele minden hívő ember. Ezért nevezi Pál Istent „Urunk, Jézus Krisztus Atyjának” (2Kor 1,3; 11,31; Ef 3,14).

Az istengyermekség a megszentelő isteni malaszt legnagyobb hatása. A megigazulásban a hívő ember Isten fogadott gyermekévé válik és jogot kap a mennyei örökségre.

A gyermekké fogadást a Szentlélek valósítja meg szellemi és kegyelmi módon a **hit és a keresztség** által. „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözü, aki nem hisz, az elkárhozik.” (Mk 16,16) „Mert mindannyian, akik megkeresztelkedtetek Krisztusban, Krisztust öltöttétek magatokra.” (Gal 3,27). „Aki Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. Nem a szolgaság lelkét kaptátok ugyanis, hogy ismét félelemben éljete, hanem a fogadott fiúság Lelkét nyertétek el, általa kiáltjuk: Abba, Atya!” (Róm 8,14-15)

Fülep Dániel

Az Eucharisztikus Világkongresszusra készülve

Az eucharisztikus lelkület

Szederkényi László

Régebben egy-egy szentéletű emberre életszentségét értékelve gyakran mondták, hogy „eucharisztikus lelkületű” volt. Szent X. Pius pápának az Oltáriszentséggel kapcsolatos rendelkezései nyomán a katolikus lelkiségben egyre jobban tért hódított újra az Eucharisziából merítkező lelkiség. Jézus szent Testét és Véréát alapul venni a keresztény lelkiségben, egyébként soha nem idejét múlt dolog, ezért előadásomban erről szeretnék néhány gondolatot kifejteni. Óvatosnak kell lennünk a Sátánnal szemben az Oltáriszentség vonatkozásában is, hiszen minden módon megpróbál minket félrevezetni. Lerinumi Szent Vince Jézus megkísértését magyarázva azt írja, hogy amint Jézust az ördög biztatta, hogy vesse le magát a templom párkányáról, úgy minket meg arra biztat, hogy vessük le magunkat a katolikus tanítás és hagyomány fellegvárából a tévedések szakadékába. Az eucharisztikus lelkület kialakításához és ápolásához érdemes a mértékadó hittudósok írásait figyelembe vennünk. Fontos tisztában lennünk az Oltáriszentség mibenlétével és ránk gyakorolt hatásaival. Akkor nem esünk abba a hibába, hogy levessük magunkat a katolikus hit és hagyomány életet és biztonságot jelentő fellegvárából. Szent Pál apostol leveleiben élesen szembeállítja Jézus szent Testét és Véréát a közönséges étellel és itallal. Tehát az Oltáriszentség minden tiszteletet és dicséretet megérdemel. Az oltáron Jézus a vendéglátónk, aki saját magát adja nekünk eledelül, hogy legyen erőnk az örökélet felé vezető úton, és valamit megérezzünk az örökéletből azelőtt is, hogy oda belépünk. Jézus azt mondja magáról, hogy ő a mennyből alászállott élő Kenyér, tehát az Eucharisztia a megtestesült második Isteni Személy Teste és Vére. Antiochiai Szent Ignác az Oltáriszentséget a halhatatlanság gyógyszerének tartja, mert ahhoz segít hozzá minket, hogy mindig Jézusban élhessünk, és ördögűző hatása révén megvéd minket a Sátánnal szemben. Szent Ireneus szerint az Eucharisztia kisugárzása mindaz a jó, amit a keresztény ember cselekszik. Szent Ciprianus arra hívja fel a figyelmünket, hogy amikor a Miatyánkban a mindennapi kenyérért imádkozunk, akkor azt is kérjük, hogy minden nap legyen lehetőségünk szentáldozást végezni, és azért is könyörgünk, hogy a Mennyei Atya óvjon meg bennünket a súlyos bűnöktől,

és soha ne legyünk méltatlanok Jézus szent Testét és Véréát magunkhoz venni. Az Oltáriszentség a földi létezésünkhöz is nélkülözhetetlen, és segít minket az örökéletre, a mennyei lakomára eljutni. A trienti zsinat atyái az Oltáriszentséget a Sátán mérgeével, a bűnnel szembeni ellenméregnek tartják, amely hozzájárul ahhoz, hogy minél kevesebb bűnt kövessünk el, és hogy minél inkább elkerüljük a halálos bűnöket. Ezenkívül, nem csak akkor bír megszentelő erővel, amikor magunkhoz vesszük, hanem amikor szemléljük, imádjuk, például szentségimádás alkalmával. Szent X. Pius pápa a gyakori, sőt a mindennapi szentáldozást ajánlotta, természetesen kellő előkészülettel, annak érdekében, hogy minél szorosabban kapcsolódjunk Istenhez, és emberi gyarlóságainkat minél jobban kiküszöböljük. XVI. Benedek pápa a szentmiséről azt tanítja, hogy abban maga a feltámadt és megdicsőült Jézus Krisztus van jelen. A Legméltóságosabb Oltáriszentségben Jézus az Isten képére teremtett emberrel találkozik, s a legszentebb Oltáriszentség az igazságra és a bűntől való megszabadulásra éhező ember tápláléka. Az Eucharisztia az Egyház létfontosságú központja, Isten ajándékozó jóságának a megnyilvánulása, amikor Jézus a szent Kenyérben, az Oltáriszentségben önmagát adja nekünk. Az Oltáriszentség hozzájárul ahhoz, hogy eltűnjenek azok a falak, melyek Jézus és miközöttünk vannak, és ahhoz is, hogy eltűnjenek azok a falak, melyek az embereket egymástól választják el. Láthatjuk tehát, hogy Jézus Krisztus szent Teste és Vére a legteljesebb mértékben szent dolog, nem valami cukorka, amiből bárki részesedhet. Az egyházi hagyomány hangsúlyozza a méltó szentáldozást, és általa a Jézussal egyre szorosabbá váló kapcsolatot, az örökéletre való előkészületet.

Ha visszakanyarodunk Lerinumi Szent Vincéhez és Szent Pálhoz, fontos megjegyeznünk, hogy aki tudatosan méltatlanul áldozik, aki gyónásait elhanyagolja, aki sohasem gyónik és úgy áldozik, aki távol tartja magát a szentáldozástól, vagy aki az Oltáriszentséggel kapcsolatban bármilyen divatos tévedést terjeszt, tulajdonképpen az ördögnek engedelmeskedve leugrik a katolikus hit és hagyomány fellegvárából a tévedések szakadékába, és saját elkárhozását készíti elő. Hogyan is lenne segítség a bűn elleni küzdelmünkben a szentségi Jézus, ha súlyos bűnben vesszük magunkhoz. A szentségtörő áldozással nem közelebb, hanem távolabb kerülünk tőle.

Az eucharisztikus lelkülethez hozzátartozik a gyakori gyónás, és gyarlóságaink tudatos javíthatása. A gyakori és méltó szentáldozás, a szentségimádásokon való részvétel, a Jézus Szíve tisztelet, lehetőség szerint az elsöpénteki szentáldozás megtartása, jócselekedetek gyakorlása, az Oltáriszentség tiszteletével és Jézus Szívének tiszteletével kapcsolatos apostolkodás, a szentségi Jézussal kapcsolatos hitismereteink bővítése. Aki mindezt megteszi, az gon-

dolkodásában és életmódjában nem a világhoz fog hasonulni, hanem megtapasztalja, mit jelent a Jézustól nyert megváltás örömeiben élni. Szeretet, béke, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás fogja jellemezni. Merítkezzünk bátran az Egyház kegyelmi kincsestárából, legyünk szívesen a Legméltóságosabb Oltáriszentségben jelen lévő Jézussal, akinek a gondjainkat, örömeinket, kéréseinket, félelmeinket, reményeinket, hálánkat őszintén elmondhatjuk, aki éltet, és saját magához hasonlóvá alakít minket!

(Emlékkönyv, Stella Maris Alapítvány, 2013)

***

Istenem, köszönöm Neked, hogy végtelen alázatodban az Oltáriszentségben maradtál itt köztünk! Csodálatos ajándék, hogy eléd járulhatok és kifejezhetem hálámat minden jótéteményedért.

Meg kell vallanom, hogy nehéz mindezt rendszeresen vállalnom, viszonylag gyorsan belefáradok a meglátogatásodba. Egyre gyakrabban jelennek meg olyan gondolataim, melyek komoly indokot találnak imaalkalmak kihagyására. Hiszen már jó ideje járok Hozzád, biztos nem haragszol meg, ha egyszerűen elmaradok...

Ahogy ezt kimondtam, már érzem, hogy nem jó a döntésem, gondolataim az ellenséged gondolai. Gyarlóságom miatt azonban nem akarnak tőlem eltávolozni.

Kérlek, Jézusom, segíts, hogy életem minden napján csak neked szolgáljak. Kérlek, add meg a kitartás kegyelmét, hogy minden körülmények között meg tudjam találni a Te rendszeres dicsőítésedre szánt időt, mert semmihez sem mérhető az a béke és erő, amit eléd borulva, az időmet Neked szánva kapok Tőled.

Dicsőséges Szentháromság, Szűz Mária, Szent Angyalok! Segítsetek, hogy Jézust az Oltáriszentségben rendszeresen tudjam imádni, és ezt soha abba ne akarjam hagyni! Ámen

Jánossy Gábor

***

**A 10 db „NEK” füzet rendelhető Alapítványunknál!
300.- Ft/db + postaköltség**

Mária- kegyhelyek

Sásvári Fájdalmas Anya

A címlapon a budapesti Egyetemi-templom egyik mellékoltárának kegyképe látható, amely a sásvári (ma Szlovákiában) Fájdalmas Anyát ábrázolja.

A helyi birtokos Czobor család, királyi jóváhagyással 1733-ban bízta a helyi kápolna gondozását az Egyházzal, ahol a XV. század végén készült Pieta szobrot nagy tisztelet övezte. Bakács Pál hadvezér leánya, Angelika 1564-ben lendítette föl a fájdalmas Anya tiszteletét, amikor kápolnát építtetett neki. A török hadak portyázásai veszélyeztették Sasvár környékét is, ezért ideiglenesen a várkápolnába vitték a kegyiszobrot. A hódoltság megszűntével Czobor Ádámné, Erdődy Borbála a régi kápolnába visszavittette a Pietát, s 1718-tól egyre több zarándok érkezett a Fájdalmas Anya közbejárásának kiesdeklése végett. Az egyházi előjáróság szigorú vizsgálódás után 1732-ben hivatalosan is engedélyezte a kegyiszobor tiszteletét. Ezt követően, 1733. április 2-án hatalmas hívőserg jelenlétében, ünnepélyesen átvették a pálos szerzetesek a kápolna lelkipásztori ellátását. A kicsiny kápolna helyett idővel tekintélyes templom épült. Mellette a pálosok rendházat építettek, s hajnaltól sötétedésig a zarándokok gyóntatásán szorgoskodtak, ha éppen nem miséztek vagy zsolozmáztak.

Mária Terézia 1740-ben, még trónralépte előtt férje társaságában ide zarándokolt. A pozsonyi koronázás után 1741. szeptember 2-án ismét a sásvári Fájdalmas Anya szobra előtt térdelt és országait az ő védelmébe ajánlotta. Ezután is többször megfordult itt, ajándékaival gazdagította a templomot.

1751-ben udvarhölgyei díszes miseruhát varrtak, amin ő maga is tett néhány öltést, hogy elkészültéhez ő maga is hozzájáruljon.

A sásvári kegyiszobor festmény-másolata a pesti pálos templomban nagy tiszteletnek örvendett, amit a ma is meglévő, a hálás hívek által felajánlott, ezüstből készített votív tárgyak bizonyítanak.

†Török József

Mária kicsinyei

Személyes gondolatok a Máriás Mozgalomban

Fájdalmas szenvedése megújul

„Szeretett fiaim, gyertek velem a Kálváriára, hogy átéljétek Jézus fiam szenvedésének és halálának fájdalmas óráját.

Mekkora fáradtsággal megy végig a Golgota felé vezető úton, megsebzett vállán hordozva kínszenvedésének súlyát.

Milyen messzi vannak diadalmának hangjai, „Hozsanna, Dávid fiának. Áldott, aki jön az Ur nevében.”

A pálma és olajágak helyett ott vannak a római katonák lándzsái, a tömeg hozsanna-kiáltása helyett a hóhérok ordítózsárai és sértegetései, a gyermekek örömeinek helyett a hűséges asszonyok sírása, a méltóságos és királyi menetelés helyett a lassú haladás, vállán hordva a keresztet.

Nincs ott a tömeg, amelyet Jézus kenyérrel táplált, nincsenek ott a betegek, akiket meggyógyított, a bűnösök, akiket jó útra térített, az apostolok, akiket tanúivá választott.

Azonban ott van az Anyja, a mellette levő szeretett Jánossal, aki mindannyiatokat képvisel, szeretett fiaim.

Csókoljuk együtt a sebeit, gyűjtsük össze a vérét, zárjuk be a sebhelyeit, simogassuk a vértől ázott haját, töröljük le a leköpdösött és megvert arcát, tisztítsuk meg a gyalázatokkal tetézett, meggyötört testét, igyuk a vérét és a vizet, amely az átszúrt szívéből folyik.

Lélekben éljük át mindörökre fájdalmas szenvedését!

Ez a fájdalmas szenvedése megújul ezekben az utolsó időkben, amikor a nagy megpróbáltatás mindenki számára elérkezett.

Megújul fájdalmas szenvedése az Egyházban, amely az ő misztikus teste. Az Egyház is hivatott belépni haláltusájának Getszemáni kertjébe, az is megismeri az árulás csókját, a tagadást és az elhagyatottságot az övéi részéről, neki is meg kell ízlelnie a kehely teljes keserűségét, azt is leköpdösik, megostorozzák és tövisekkel koronázzák, az is megismeri az elítélést és sokak gyalázkodását, azt is keresztre feszítik és feláldozzák, hogy a Mennyei Atya terve beteljesedjen.

Fájdalmas szenvedése megismétlődik számotokra is szeretett fiaim.

Ezért nagyon régóta hívlak benneteket, hogy lépjétek be önfelajánlásotokkal Szeplőtelen Szívem Getszemáni kertjébe.

Hogy átalakítsalak benneteket a ti papi feláldozásokra és erőt adjak, hogy félelem nélkül haladjatok a vértanúságotok Kálváriája felé, mellettem, fájdalmas Anyátok mellett, aki az alatt a kereszt alatt szült titeket, amelyen Jézus fiamat megölték.

A ti fájdalmas szenvedésetek ideje elérkezett.

Titeket is majd üldöznek és vernek, visszautasítanak és elítélnék, bebörtönöznek és megölnék.

Ne engedjétek, hogy az aggodalom és a félelem hatalmába kerítsen benneteket!

Én olyan közel vagyok hozzátok, amint a kereszt alatt voltam.

Mellettetek vagyok a számotokra megújuló fájdalmas szenvedés idején, szerettem, mert ma is a ti keresztetek alatt vagyok, hogy Én végbevigyem anyai feladatomat az új időkben, amelyek a ti fájdalmas szenvedésetekből fakadnak.”

Rubio (Vicenza), 1993. április 9., Nagypéntek

***

A Szűzanya végtelen szeretettel hív minket, hogy éljük át Jézus szenvedésének és halálának fájdalmas óráit. Ez a mi megváltásunk alapja. Jézus végtelen szeretetében „akarta” végigvinni keresztútját. Nekünk sem szabad letörnünk a jelenlegi és az esetlegesen várható keresztet hordozása terén!

Akik eddig a szép és jó dolgokban ott voltak Jézus mellett, azok most nincsenek ott. De ott van a Szűzanya és János apostol, hogy mindannyiunkat képviseljen.

Jézus fájdalmas szenvedése most újul meg ezekben a véső időkben, amikor a nagy megpróbáltatás elérkezik hozzánk. (Talán a maszk viselés, és az oltási kényszerítés az első komoly megpróbáltatás számunkra.)

Egyházunk most tapasztalja az árulás csókját, a hitükben kitarókat egyre jobban eléri a kehely keserűsége, az elítélés, a gyalázkodás. Így valósul meg lépésről lépésre Krisztus Misztikus Testének, az Egyháznak evilági szempontú halála, mely folyamatban van...

Azonban ha a Szűzanya Szeplőtelen Szívének ajánljuk fel magunkat rendszeresen, akkor Ő erőt ad nekünk, átalakít bennünket, hogy félelem nélkül tudjunk áthaladni ezen a korszakon. Ez nem lesz szenvedések nélküli, de nem

szabad engednünk, hogy a félelem és az aggodalom hatalmába kerítsen. A fájdalom, a szenvedés tudatos vállalásával meg tudjuk segíteni a Szűzanya Szeplőtlen Szívének győzelmét. Segítsük meg!

Jánossy Gábor

Minden sír mellett

„Velem legyetek imában, csendben és várakozásban a sír mellett, ahol Jézus fiam halott teste pihen. Szeretett fiaim, mellettem legyetek szeplőtelen fájdalom e napján. Ez az én új és lelki anyaságom napja. Ez az egyetlen nap, amikor Fiam nélkül maradtam.

Ez az első nap, amikor hivatva érzem magam, hogy Édesanya legyek számotokra, az Egyház és az egész emberiség számára.

Mától kezdve mint Édesanya, ott vagyok minden sír mellett, ahova minden új gyermekemet helyeznek.

A sír mellett vagyok, ahol milliószámra pihennek az ártatlan gyermekek, akik soha sem jöttek a világra, mert megölték őket az anyjuk méhében. Az új sírban, ahová Fiam testét helyezték, én összegyűjtve látom a megszámlálhatatlan sírokat, és bőséges könnyek hullanak egy Édesanya arcáról, aki siratja összes gyermekét, akiket oly embertelen és kegyetlen módon öltek meg.

A sír mellett vagyok, ahol a gyűlölet, az erőszak, a háborúk áldozatai hevernek, és akiket közös sírgödörbe helyeznek az emberi szánalom bármilyen jele nélkül.

A sír mellett vagyok, amely összegyűjti papfiaim, szerzeteseim és azok halotti porhüvelyét, akik életüket Jézus fiam szolgálatára szentelték.

Minden sír mellett, szeretteim, ma veletek együtt akarok virrasztani a fájdalomban és az imában.

E nagyszombattól kezdve mindennap bőséges könnyek hullanak anyai és irgalmas szememből, hogy sirassam minden új gyermekemet, akiket sírba helyeznek.

Minden sír mellett mindenekelőtt reménykedve és várakozva virrasztok.

Mióta Jézus fiam, halálon és poklon diadalmaskodva, még egyszer élve kijött a sírból, én bizalommal várom a pillanatot, amikor minden fiam a sírjából kijön, hogy részesüljön mindörökre a halhatatlan életben, amelyet Jézus halálával és feltámadásával ért el számotokra.”

Rubbio (Vicenza), 1993. április 10., Nagyszombat

***

A Szűzanya ott van Jézus sírja mellett, lélekben ott van és várakozik. Ez egy Jézus nélküli nap számára, de a remény élteti.

Azt üzeni nekünk, hogy egyben ott van az abortuszban megölt megazatok, a sok-sok ártatlan gyermek sírja mellett is, ott imádkozik értük.

Ott van a háborúk kegyetlenségei közepette meghalt emberek sírjai, a tömegsírok mellett is, és hullatja könnyeit. Azok sírjai mellett is ott van, akik Istenhitben haltak meg. Velünk akar virrasztani fájdalomban és imában.

A Szűzanya bizalommal várja azt a pillanatot, amikor minden neki szentelt lélek az örök boldogságban részesülhet, melyet Fia, Jézus Krisztus halálával és feltámadásával szerzett meg számunkra.

Jánossy Gábor

Az új idők Húsvétja

„Szeretett fiaim, örüljete velem, a feltámadás örvendező Édesanyjával együtt.

Az alig megszületett gyermeki szívetek a Kálvária véres kínszenvedésében kinyílt kis fehér virágként ujjongjon a legtisztább húsvéti örömmel.

A megvetett, megostorozott, tövisekkel megkoronázott, verpadra ítélt, keresztre feszített, megölt és eltemetett Jézus ma győzedelmesen kilép sírjából isteni dicsősége ragyogásában.

Jézus él, Jézus szent, Jézus halhatatlan, Jézus Isten!

A feltámadt teste fényében Jézus Krisztus terjeszti a Világon és az egész világmindenségben az Atya tündöklését, a dicsőség sugárzását, az isteni lényegének a bélyegét.

Ezért béke száll a Sátán és a bűn rabságából megszabadult lelketekre, a szeretet erejéből megtisztult szívetekre, az élet ígéjének ajándéka felé nyitott elmétekbe, a lelketekbe, ahol kellemesen nyugszik az ő Lelke, a szemetekre, hogy a legélénkebb világosságot sugározzák, a testetekre, amelyek hivatottak, hogy megismerjétek az isteni halhatatlanság új megtapasztalását.

Igen, Jézus Krisztus legyőzte a halált, rabjává tette a Sátánt, az ősi ellenséget, kézen fog és elvezet benneteket a szabadság tündöklő országába.

Ne szomorítson el benneteket, hogy az emberiség egy új Getszemáni kertet él át, ne bátortalanítson el benneteket, hogy a rossz ma fölényben van, ne rémítsen meg a Sátán, aki ördögi hatalmának csúcspontjára ért.

Az emberiség most a halál, a bűn, az erőszak és a gyűlölet heves szelétől felkavart tisztátalanság sírjában hever.

Hamarosan kijön ebből a hatalmas sírjából, hogy az új idők húsvétját élje át, amikor Jézus visszatér dicsőségben, hogy megalapítsa az ő szeretetének és életének az országát.

Készüljete fel az új idők Húsvétjának a megélésére!

Ez a számotokra előkészített Húsvét.

Ez a Húsvét, amely az általatos átélt megtisztulás és a nagy megpróbáltatás sötét időszaka után rátok vár.

Nagy reményben és ebben a biztos várakozásban kell megélnetek a nagy megpróbáltatás idejét, ami már mindenki számára elérkezett.

Ezen az 1993-as Húsvéton én mindannyiatokat hívlak, hogy nézzétek Jézus Krisztust, a hűséges tanút, a halottak elsőszülöttjét és a földi királyok fejedelmét.

Jézus Krisztus szeret minket, vérével megváltott bűneinktől, s Atyjának, az Istennek országává és papjává tett bennünket. Övé a dicsőség és a hatalom örökkön Örökké.

Nézzétek! Jézus Krisztus közeledik a felhőkön, látni fogja minden szem, még azoké is, akik átszúrták. A Föld minden népe veri majd a mellét. Igen. Ámen. (Jel. 1,7)

Szeretett fiaim, ennek az üzenetnek a húsvéti örömeiben, amely titeket a békéhez vezet, a feltámadt fiammal együtt ma mindannyiatokat megáldalak az Atya a Fiú és a Szentlélek nevében.”

Rubbio (Vicenza), 1993. április 11., Feltámadás Húsvétja

***

A Szűzanya azt kéri, hogy Jézus kinszenvedésének bármilyen mértékű átérzésében kinyílt kis virág örömeivel ujjongjunk Jézus feltámadásában, hiszen Jézus győzedelmesen kilépett sírjából, és isteni dicsőségben ragyog előttünk, hiszen Jézus Isten!

Arra hív bennünket a Szent Szűz, hogy éljük át Jézus Krisztus győzelmét a sátán és a bűn felett, és ennek öröme járja át szívünket lelkünket, hogy ezt tudjuk sugározni környezetünk felé.

Figyelmeztet minket a Szűzanya, hogy ne engedjük, hogy elszomorítson az, hogy az emberiség a sátánnak egyre nagyobb hatalma látszik körülöttünk, hogy a rossz láthatóan ma fölényben van, hogy a halál, a bűn, az erőszak és a gyűlölet uralkodik. Ezt a Szűzanyába kapaszkodva ki kell bírunk, hiszen új idők húsvétja közeledik, amikor Jézus a felhőkön dicsőségesen vissza fog térni, hogy megalapítsa az ő szeretetének és életének országát, a Mennyei Jeruzsálemet.

Ebben a biztos reményben kell, csak ebben tudjuk átélni, megélni a megpróbáltatás idejét, melyben egyre inkább élünk. Bízasson minket, és adjon új-

ból és újból lelki erőt, hogy végül Jézus Szent Szíve és a Szűzanya Szeplőtelen Szíve fog diadalmaskodni, melyben részünk lehet, ha mindvégig kitartunk. A Szűzanyába kapaszkodva ez lehetséges. Tegyük meg a tőlünk telhetőt, bízunk magunkat rendszeresen a Szent Szűz oltalmába!

Jánossy Gábor

***

Üdvözlégy, szent Úrnő, szentséges Királynő, Istennek Szent Anyja, Mária, aki örökké szűz vagy, a szentséges Isten választott ki téged a mennyben, megszentelt szentséges, szeretett Fiával és Lélekkel, a Vigasztalóval, teljes vagy minden kegyelemmel és jóval, ami volt és van most is. Üdvözlégy, Isten palotája, üdvözlégy, Isten lakóhelye, üdvözlégy, Isten sátora, üdvözlégy, Isten ruhája, üdvözlégy, Isten szolgálóleánya, üdvözlégy, Istennek Anyja, és üdvözöllek benneteket minden szent erények, amelyeket a Szentlélek megvilágítása önt a hívők szívébe, hogy istenhívővé tegye a hitetleneket. Ámen

Szent Ferenc

***

Üdvözlégy, szent Úrnő,
szentséges Királynő, Istennek Szent Anyja, Mária,
aki örökké szűz vagy,
a szentséges Isten választott ki téged a mennyben,
megszentelt szentséges, szeretett Fiával
és Lélekkel, a Vigasztalóval,
teljes vagy minden kegyelemmel és jóval,
ami volt és van most is.
Üdvözlégy, Isten palotája,
üdvözlégy, Isten lakóhelye,
üdvözlégy, Isten sátora,
üdvözlégy, Isten ruhája,
üdvözlégy, Isten szolgálóleánya,
üdvözlégy, Istennek Anyja, és
üdvözöllek benneteket minden szent erények,
amelyeket a Szentlélek megvilágítása önt a hívők szívébe,
hogy istenhívővé tegye a hitetleneket. Ámen

Szent Ferenc

A r ó z s a f ü z é r

Hívatok segítségül minden szentet!

A Szűzanya 2020. október 25-i üzenete

Drága gyermekek! Ebben az időben hívlak benneteket, hogy térjete vissza Istenhez és az imához. Hívatok segítségül minden szentet, hogy ők példa és segítség legyenek számotokra. A sátán erős és azért harcol, hogy minél több szívet magához vonjon. Háborút és gyűlöletet akar. Azért vagyok ilyen hosszú ideig veletek, hogy az üdvösség útján vezesselek benneteket Ahhoz, aki az út, az igazság és az élet. Kicsi gyermekek, térjete vissza az Isten iránti szeretethez és Ő lesz a ti erőtök és menedéketek. Köszönöm, hogy választatok hívásomra.

„Hiszem a szentek közösségét” – imádkozzuk az Apostoli hitvallásban. Ugyanígy megvalljuk kapcsolatunkat itt a földön azokkal is, akik célba értek és Istennél vannak. A Szűzanya arra hív bennünket, hogy kérjük a szenteket, „akik megmosták ruhájukat a Bárány vérében” – ahogyan a Jelenések könyvében olvassuk.

Az Egyház példaként állítja elénk a szenteket, de nem azért, hogy utánozzuk, hanem, hogy kövessük őket. Általában a szenteket különleges, rendkívüli, kissé furcsa embereknek gondoljuk. Amikor valakire azt mondjuk, hogy szent, akkor azt gondoljuk, hogy annyira igaz, tiszteletreméltó, erényes és buzgó, hogy különleges tiszteletet és csodálatot, de akár tudatalatti ellenszenvet is kiválthat.

A szenteket oltárra emelték. Tiszteletükre szobrokat állítanak, liturgikus szolgálatot végeznek, a hívek imádságban fordulnak hozzájuk, tisztelik a képeiket, és kérik oltalmukat. Egyes szentek a sikeres munka vagy az utazás közbenjárói, mások a betegségben szenvedők, a gyermekek, az otthon, a jó termés, a házasság, a család, vagy a születés védőszentjei, ismét mások pedig, az emberek közötti egyetértésé, vagy a lelki betegségben szenvedőké.

A felsoroltak azt a meggyőződést eredményezik, hogy a szentek isteni, rendkívüli emberek. Mintha nem is a mi szféránkban vagy földünkön éltek volna, és nem is lenne semmi közük mindennapi életünkhöz.

Sajnos, így a szentek épp az ellenkezőjévé lettek annak, ami szentté avatásuk célja volt. Az Egyház a szentekben példaképeket szeretett volna adni a híveknek azért, hogy mi mindannyian szentté váljunk, nem pedig azért, hogy a szentektől földi, kicsinyes dolgokat kérjünk.

Szakadás keletkezett, és ezért alig van lehetőség arra, hogy a szentek példaképek legyenek, hogy az emberek közül valaki is megpróbálja követni őket. Úgy tűnik számunkra, hogy ünnepeinken tiszteletünk által a határtalan dicsőség részesei, amelyek elválasztják őket tőlünk, és senki sem gondolja azt, hogy olyanná kellene válnia, mint amilyenek ők.

Ha a szentek életét nézzük, azt láthatjuk, hogy nincs bennük semmi olyan, ami ilyen mentalitást teremthetne.

Az evangéliumból azonban megtudhatjuk, hogy szentté válhat a rabló is, akit Jézus mellett feszítettek keresztre, a vámosok, mint Máté és Zakeus, vagy mint Mária Magdolna az utcanő... A szentté válásnak csak egyetlen feltétele van – a megtérés.

Szükségünk van példaképekre, akiket követhetünk, akiket követnünk kell. Ha kultúránk lemond erről, vagy kivetjük értékrendünkéből, akkor rabló társadalmat fogunk építeni.

Sok ember tudatában, de még a keresztényeknél is jelen van az a gondolat, hogy a szentek olyan lények, akikhez mi halandók nem hasonlíthatjuk magunkat. Ha közelebről szemléljük a szenteket, eljutunk addig a felismerésig, hogy ők olyan lények, akik hozzánk hasonlóan megélték földi keresztútjukat és eljutottak az életszentségre.

Az életszentség a Szentlélek jelenléte bennünk, amely életvitelünk által nyilvánul meg: az édesapa családjáért való gondoskodásában, az édesanya gyengédségében, a diák szorgalmában, a dolgozó elkötelezettségében és gondosságában, a pap vagy szerzetes buzgóságában és méltóságában.

A szentség az igazi emberi kapcsolatokban és az egyes emberek műveiben mutatkozik meg. Az életszentség nem állapot, hanem irányultság, ami azt jelenti, hogy nem csak az a szent, aki minden erénnyel ékes, hanem az is, aki ezekre az erényekre vágyakozik. Az életszentség nem csak az egyesek vagy az Egyházhoz tartozók kiváltsága.

Mindnyájan meghívást kaptunk az életszentségre, mindenki a társadalomban betöltött szerepéhez képest és ajándékba kapott talentumai szerint. Szentnek lenni azt jelenti, az evangélium elveit választani az élet mértékének, és minden erővel arra törekedni, hogy ezen elvek mentén haladjunk. Ez az egyének erejétől is függ és Isten kegyelmétől, amely kíséri.

Az életszentség keresésében és az apostolságban nem szabad arra várnunk, hogy ideális helyzetbe kerüljünk, vagy megismételhetetlen alkalom adódjék:

„Ha a keresztyény szeretettel végzi akár a legjelentéktelenebb mindennapi munkáját is, visszatükröződik benne Isten arca.” Az Úr nem kér tőlünk lehetetlent. Tegyük meg azt, amit tudunk, hogy az Úr megtehesse azt, ami számunkra lehetetlen.

Szívleljük meg és vegyük komolyan a Szűzanya hívását, amellyel az élet-szentség útján vezet bennünket.

Imádság

Szeplőtelen Szűz Mária, téged az Úr, Fiad érdemeiért megőrzött a bűn minden szennyétől. A te szívedben és a te édesanyjai öledben talált otthont Fia számá-
ra. Szívedbe és testedbe fogadva Istent, befogadtál minden gyermeket. Ezért vagy minden gyermek édesanyja egészen az idők végezetéig. Te növekedtél és előrehaladtál a hit útján, fogd meg kezünket és vezess minket Jézushoz. Neked ajándékozzuk szívünket és kezünket, hogy biztonságban lehessünk élet-
utunkon és harcainkban.

Különösképpen felajánlunk neked minden testi és lelki beteget. Vigasztalj meg édesanyjai közelségeddel minden zaklatott, nyugtalan és bizonytalan embert, hogy világosságot nyerjünk abban a sötétségben, amelyben a világ és az egyének élnek. Ámen.

M.M (fordította: Sarnyai Andrea)

***

Ima az első magyar szent családhoz

Áldunk Téged Istenünk, hogy nemzetünk bölcsőjénél egy szent család állhatott!

Szent István, az országalapító, a férj és édesapa léte legmélyén hozzá tartozott rendíthetetlen hite az Istenben és végtelen bizalma a Szűzanyában. Ezzel a hittel és az égiekbe vetett bizalommal tudta megszilárdítani a keresztyénységet családja és nemzetünk körében.

Boldog Gizella, a feleség és édesanya osztatlan szívvel szeretett Téged Istenünk férjében és gyermekeiben és e közben nem szűnt meg gondoskodni az Egyház dolgairól sem.

Szent Imre, az engedelmes gyermek, aki napi dolgainak intézése mellett éjszaka is szívesen imádkozott. Ezzel az imádságos lelkülettel életre való fiatalemberként is szüleinek öröme és kincse volt.

Urunk add, hogy az első magyar szent család példáját követhessük hétköznapjaink megélésében is. Kérjük, hogy közbenjárásukra minél több magyar család éljen szentül.

Jánossy Gábor